บทที่ 4
วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิด 7 Modules ที่อธิบายไปข้างต้น ประกอบด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ SWOT Analysis จากการทำ Focus Group และประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผู้บริหารและนักวิจัยในวิทยาเขตต่างๆ เพื่อนำค่าคะแนน SWOT มาวิเคราะห์หายุทธศาสตร์ตามหลักของการวิเคราะห์แผนกลยุทธ์ ในอีกด้านหนึ่งผู้วิจัยก็จะเอาแนวคิดจากการทำ SWOT และแหล่งข้อมูลจากการศึกษาการบริหารการวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มาสร้างแบบสอบถามเพื่อถามกลุ่มตัวอย่างนักวิจัยและผู้บริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยทั้งหมด ข้อมูลส่วนนี้จะเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ข้อมูลเชิงสำรวจที่ได้มาจะนำมาวิเคราะห์ Factor Analysis เพื่อสร้าง Model การวิเคราะห์ในขั้นสุดท้าย รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลจึงแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนคือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ การวิเคราะห์ตัวประกอบหรือ Factor Analysis และในตอนสุดท้ายเป็นการวิเคราะห์สร้างตัวแบบ (Model Analysis) จากข้อมูลในสามขั้นตอนแรก

ก. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิจัยเรื่องระบบบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัยภูมิภาค:กรณีศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลให้เป็นไปตามกรอบแนวความคิดที่ได้กำหนดไว้โดยนำมาวิเคราะห์เชิงบูรณาการเข้าด้วยกันแบบมีส่วนร่วม ตั้งแต่กรอบแนวความคิดที่ 1 ถึงกรอบแนวความคิดที่ 4 และนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อนำผลไปสู่การดำเนินการตามกรอบแนวความคิดที่ 5, 6 และ 7 ต่อไป สำหรับรายละเอียดของแต่ละกรอบแนวความคิดนั้นได้ระบุไว้แล้วในบทที่ 3 ว่าด้วยเรื่องระเบียบวิธีวิจัยแล้ว ในบทนี้จะเริ่มต้นวิเคราะห์จากกรอบแนวความคิดที่ 1 พร้อมทั้งบูรณาการเข้ากับกรอบแนวความคิดที่ 2, 3 และ4 ดังที่กล่าวในบทที่แล้วว่าผู้วิจัยกำหนดเป้าหมายที่เป็นประเด็นหลักไว้ชัดเจนเพื่อนำมาใช้ในการระดมสมองวิเคราะห์ด้วยเทคนิค SWOT ดังนี้คือ สร้างอาจารย์และข้าราชการฝ่ายสนับสนุนสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ให้มีความสามารถทำวิจัยได้ในลักษณะ Capacity Building สร้างองค์ความรู้ (Body of Knowledge)ในด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้นำไปใช้ในการสอนและเผยแพร่ได้อย่างเข้มแข็งและยุทธศาสตร์พื้นที่ (Area Strategy) ในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจและการศึกษาของจังหวัดชายแดนภาคใต้

ในการประชุมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค SWOT นั้นผู้วิจัยจะประยุกต์แนวทางวิธีการ SWOT Analysis ของสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมมาใช้ดังนี้

1. การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength=S) เน้นการพิจารณาปัจจัยภายในคณะหรือหน่วยงานสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่ามีส่วนดี ความเข้มแข็ง ความสามารถศักยภาพส่วนที่ส่งเสริมความสำเร็จซึ่งจะพิจารณาในด้านต่างๆเช่น การบริหาร ระบบข้อมูล กำลังคน การเงิน ภาพลักษณ์ ภูมิปัญญาของบุคลากรและทรัพยากรเป็นต้น

2. การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness=W) เน้นการพิจารณาปัจจัยภายใน คณะหรือหน่วยงานสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่ามีส่วนเสีย ความอ่อนแอ ข้อจำกัด ความไม่พร้อมซึ่งจะพิจารณาในด้านต่างๆเช่นเดียวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง

3. การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity = O) เน้นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกว่ามีสภาพเป็นอย่างไร เหตุการณ์ของโลกและของประเทศที่เกิดขึ้นจะส่งผลต่อคณะหรือหน่วยงานสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงใดที่เป็นประโยชน์หรือเน้นโอกาสอันดีต่อคณะหรือหน่วยงานดังกล่าว โดยจะต้องพิจารณาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองและเทคโนโลยีเป็นต้น

4. การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T) เน้นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรคหรือภัยคุกคามก่อให้เกิดผลเสียหรือเน้นข้อจำกัดต่อคณะหรือหน่วยงานสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยจะพิจารณาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง และเทคโนโลยี เช่นเดียวกับการวิเคราะห์โอกาส

กรอบแนวความคิดที่ 1 (Module 1)

ในขั้นการเก็บข้อมูล ได้กำหนดเป้าหมาย (Goals) ที่เป็นประเด็นให้ชัดเจนเพื่อนำมาใช้ระดมสมองวิเคราะห์ SWOT ดังนี้คือ สร้างศักยภาพในการวิจัย (Capacity Building) สร้างองค์ความรู้ (Body of Knowledge) และตอบสนองยุทธศาสตร์ในพื้นที่ (Area Strategy) จากเป้าหมายทั้ง3ประเด็นที่กำหนดไว้ในกรอบแนวความคิดเพื่อใช้เป็นตัวตั้งในการวิเคราะห์ SWOT ค้นหาสภาพแวดล้อมของคณะหรือหน่วยงานสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แล้วนำไปทำตารางไขว้แบบ Matrix เป็นประเด็นยุทธศาสตร์ทางการบริหารเพื่อพิจารณาวิเคราะห์ดูว่าประเด็นยุทธศาสตร์ใดที่เอื้อต่ออาจารย์ ข้าราชการฝ่ายสนับสนุนให้สามารถทำวิจัยได้ สร้างองค์ความรู้พร้อมทั้งเผยแพร่ได้อย่างเข้มแข็งและยุทธศาสตร์พื้นที่

ด้วยเหตุผลดังกล่าวคณะผู้วิจัยได้กำหนดให้มีการประชุมปฏิบัติการวิเคราะห์ SWOT ครั้งแรกเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2548 ณ ห้องประชุม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์โดยมีตัวแทนอาจารย์และข้าราชการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เข้าร่วมประชุมจำนวน 28 คน และในวันที่ 22 สิงหาคม 2548 ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการวิเคราะห์ ณ อาคารศูนย์บริการวิชาการและอาคารเรียนรวมเขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี มีผู้เข้าร่วมจำนวน 14 คน ผลการประชุมปฏิบัติการวิเคราะห์ SWOT ทั้งสองครั้งสรุปสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของคณะหรือหน่วยงานสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ดังนี้

สรุปผลการประชุม

จุดแข็ง (Strength)

S1. บุคลากรที่มีความสามารถในการทำวิจัยสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่คณะ / หน่วยงานได้

S2. บุคลากรมีความรู้ความสามารถ

S3. มีอิสระทางความคิดและทางปฏิบัติ

S4. มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนให้เป็น Research Oriented University และ Research University

S5. การทำวิจัยเป็นภารกิจของอาจารย์ที่ต้องกำหนดไว้ใน TOR

S6. การให้ทุนวิจัยแต่ละคณะ/หน่วยงานมีต่อเนื่อง

S7. มีระบบในการสนับสนุนให้แก่บุคลากรทำวิจัย

S8. มีประเด็นวิจัยมาก

S9. วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเน้นการทำวิจัย

S10. มีกองทุนวิจัยแต่ละคณะ หรือหน่วยงาน

S11.มีกองทุนวิจัยของมหาวิทยาลัยที่สนับสนุนการทำวิจัยเพื่อความเป็นเลิศในสาขาวิชาหรือการวิจัยสถาบัน

S12. สามารถหาแหล่งทุนได้ง่าย

S13. ส่งเสริมและช่วยเหลือผู้ต้องการทำวิจัยโดยไม่มีข้อจำกัดมากมายนัก

S14. มีระบบช่วยเหลือนักวิจัยซึ่งคอยเป็นที่ปรึกษาของโครงการที่ทำ

S15. มีนักวิจัยมืออาชีพคอยให้ความช่วยเหลือ

S16. มีแนวปฏิบัติและทุนในการสนับสนุนการทำวิจัย

S17. ในการบริหารเงินทุนมีระเบียบรับรอง

S18. มีอุปกรณ์ครบครันในการทำวิจัย

S19. มีเป้าหมายและมีกำลังใจในการทำวิจัย

S20. มีอาจารย์อาวุโสที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยคอยให้ความช่วยเหลือ

S21. มีฐานข้อมูลสำหรับการทำวิจัยที่หลากหลาย

S22. มีการเผยแพร่งานวิจัยที่กว้างขวาง

S23. มีจำนวนนักศึกษามากสามารถรองรับโครงการวิจัยได้มาก

จุดอ่อน (Weakness)

W1. อาจารย์เอาเวลาไปทำวิจัยโดยละทิ้งหน้าที่หลัก

W2. บางคนทำวิจัยเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เห็นแก่เงิน เห็นแก่ตัว

W3. บางคนถือว่าจะทำวิจัยหรือไม่ทำก็ไม่เป็นไร

W4. ขาดการวิจัยแบบเป็นทีม

W5. การติดตามประเมินผลของมหาวิทยาลัยไม่เข้มแข็ง

W6. อาจารย์ไม่มีเวลาทำวิจัยโดยอ้างชั่วโมงสอนและภาระงานอื่นที่รับผิดชอบ

W7. ฝ่ายสนับสนุนและพนักงานมหาวิทยาลัยได้รับการอบรมความรู้น้อยมากในเรื่องการทำวิจัย

W8. ทุกคนมองว่าเป็นการบังคับให้ทำวิจัยจึงไม่อยากทำ

W9. ได้รับจำนวนเงินทุนน้อย

W10. ระบบการตรวจสอบและการติดตามประเมินผลไม่มีมาตรฐาน

W11. ขาดกฎเกณฑ์ในการทำงานร่วมกันของนักวิจัยในแต่ละสถาบัน

W12.ไม่มีหน่วยงานที่เป็นรูปธรรม

W13.วารสารวิชาการประจำสถาบันมีจำนวนน้อย

W14. ระบบการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมไม่ชัดเจน การปฏิบัติไม่จริงจัง

W15. ทีมวิจัยรวมตัวกันยากขาดความเป็นเอกภาพ ขาดความร่วมมือกัน

W16. ขาดการเชื่อมโยงงานวิจัยของนักศึกษากับอาจารย์และงานวิจัยยังสะเปะสะปะ

W17. ไม่แยกแยะกลุ่มนักวิจัยเพื่อการจัดการที่เหมาะสม

W18. ขาดแผนบริหารการเปลี่ยนแปลง (มีแผนแต่ขาดการบริหารระบบภาระงาน)

W19. ขาดการให้ความรู้การทำวิจัยและไม่ต่อเนื่อง

W20. มหาวิทยาลัยเน้นการสอนมากกว่าการทำวิจัย ไม่มีเวทีการเสนองานวิจัย ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาปริญญาโท,เอก เข้ามามีส่วนร่วม

W21.ทุนจากภายนอกบางทุนมีวัตถุประสงค์ไม่ตรงกับความต้องการของท้องถิ่นและชุมชนหรือความถนัดของนักวิจัย

W22. ทุนจากภายนอกมีหลักเกณฑ์ กติกามาก

W23.นักวิจัยไม่มีประสบการณ์ในการทำชุดโครงการวิจัย

W24. มหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรภาคสมทบทำให้นักศึกษาไม่เลือกทำวิจัย

W25. การรวมตัวในการทำวิจัยยาก บริหารกลุ่มยาก (เรื่องเวลา-ข้อมูล)

W26. การเบิกจ่ายงบประมาณแผ่นดินมีความยากลำบาก

W27. ไม่มีเวลาหาข้อมูลงานวิจัยเท่าที่ควร

W28. งบประมาณได้น้อย ต้องขึ้นอยู่กับคณะแต่ละคณะ

W29. การติดตามประเมินผลไม่สามารถบังคับการทิ้งงานวิจัยกลางคันได้

W30. การช่วยเหลือนักวิจัยเพิ่งเริ่ม ยังขาดระบบพี่เลี้ยง หรือ ที่ปรึกษาโครงการวิจัย

W31. ขาดการเชื่อมโยงระหว่างงานวิจัยของอาจารย์กับวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

W32. การจัดสรรทุนมีระบบขั้นตอนหรือระเบียบต่างๆบางครั้งยังต้องมีการแก้ไขอยู่ จึงไม่เป็นระเบียบแน่นอนตายตัว บางครั้งทำให้เกิดความล่าช้า

W33. เครือข่ายงานวิจัยในคณะไม่มี หรือไม่เข้มแข็งพอที่จะก่อให้เกิด การสร้างชุดโครงการวิจัยที่มีคุณภาพได้

W34. นักศึกษาส้วนทำวิจัยเพื่อจบ และไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ของงานวิจัย

W35. ระบบการจบการศึกษาของบัณฑิตค่อนข้างยาก ทำให้บัณฑิตเกิดความรู้สึกไม่ควรทำวิจัยที่ใหญ่หรือพัฒนาให้มีคุณภาพ

W36. ขาดการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะ, ขาดการจัดเอกสารภายใน

W37. การสื่อสารภายในองค์กรเรื่องการบริหารงานวิจัย, ขาดระบบการช่วยเหลือการพัฒนานักวิจัยจากฝ่ายสนับสนุน

โอกาส (Opportunity)

O1. การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรด้านการวิจัยสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะทำวิจัย

O2. มีทุนวิจัยให้สำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่

O3. มีการจัดที่ปรึกษาโครงการวิจัยแก่นักวิจัยใหม่ เพื่อช่วยเหลือและตรวจสอบคุณภาพงานวิจัย

O4. มีการประชาสัมพันธ์การช่วยเหลือนักวิจัยอย่างทั่วถึง และทำความเข้าใจแก่นักวิจัยใหม่ถึงเหตุผลที่ต้องทำวิจัย

O5. สถานการณ์ในยุคการแข่งขัน เป็นเหตุผลหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้บุคลากรทำงานวิจัยเพื่อพัฒนา มอ. ให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

O6. มีโอกาสขอทุนได้หลายแห่ง

O7. สามารถสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ

O8. สถาบันวิจัยเฉพาะทางมีโอกาสเป็นไปได้ถ้าผู้บริหารเอาจริง

O9. วารสารวิชาการประจำสถาบันสามารถขยายได้ ถ้าได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร

O10.ฐานข้อมูลทางงานวิจัยสามารถพัฒนาได้

O11.ได้รับการสนับสนุนงบประมาณเงินรายได้จากคณะ/ วิทยาเขตอย่างเพียงพอ

O12. นักวิจัยสามารถเข้าถึงทุนวิจัยได้

O13. ทุนจากภายนอกมีจำนวนเงินสูง

O14. ผลงานวิจัยได้รับการยอมรับ

O15. สามารถหาข้อมูลงานวิจัยได้

O16. ฐานข้อมูลงานวิจัยเป็นที่รู้จัก

O17. พัฒนาศักยภาพให้บุคลากรทำงานวิจัยได้

O18. มีหัวข้อการวิจัยเลือกทำอย่างหลากหลาย

O19. ทุกหน่วยงานให้การสนับสนุนนักวิจัยใหม่ เพื่อให้งานวิจัยผ่านไปได้ด้วยดี

O20. มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาคทำให้มีข้อมูลสำหรับงานวิจัยมาก

O21. มีอุปกรณ์เพื่อการทำวิจัย

ภัยคุกคาม (Threat)

T 1.ระเบียบการหัก % ของมหาวิทยาลัยในการจัดการทุนจากภายนอกทำให้ขาดแรงกระตุ้นในการทำวิจัย

T2. ระเบียบบริหารราชการทำให้เกิดความล่าช้าในการบริหารโครงการ

T3. การห่างไกลศูนย์กลางความรู้

T4. สถานการณ์ความไม่สงบ ที่ไม่เอื้อให้เกิดความสะดวกในการเก็บข้อมูลพื้นที่ทำวิจัย

T5. ขาดบรรยากาศในองค์กรที่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย เช่น สถานที่ สาธารณูปโภค

T6. นโยบายส่วนกลางหรือกระทรวง เร่งรัดการพัฒนาหลายด้านโดยเฉพาะการเร่งรัดให้ มอ. ไปสู่มหาวิทยาลัยนอกระบบ จึงเป็นภัยคุกคามหนึ่งที่บุคลากรมีภาระมากขึ้น ดังนั้นการใช้เวลาเพื่อมาทำการวิจัยจึงมีน้อย

T7. ได้งบประมาณจากเงินรายได้น้อย

T8. ขาดคนบริหาร ช่วยจัดการหักจ่ายเงิน

T9. ผู้บริหารไม่ได้ให้การสนับสนุนนักวิจัยใหม่อย่างจริงจัง

T10. ขาดการจัดระบบการทำงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

T11. งบประมาณภายนอกที่ตรงตามความต้องการมีน้อย

T12. ผู้บริหารไม่ค่อยสนับสนุนเงินทุนวิจัย

T13. ผู้บริหารไม่สนับสนุนให้มีการวิจัยเฉพาะทาง

T14. มีสภาพของระเบียบทุนที่แตกต่างกัน

T15. ผู้พิจารณาทุนมีอคติต่อนักวิจัย ตัดงบให้เหลือน้อยไม่เพียงพอต่อการทำวิจัย

T16. ระเบียบการเบิกจ่ายค่อนข้างยุ่งยาก

T17. เนื่องจากเป็นงานวิจัยของนักวิจัยใหม่อาจมีคุณค่าในวงจำกัด

T18. ทิศทางการวิจัยของบัณฑิตศึกษาค่อนข้างสะเปะสะปะไร้ทิศทาง นักศึกษาต้องคิดหัวข้อเรื่องเองซึ่งมักเป็นเรื่องเก่าๆ

ผลการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างสภาพแวดล้อมภายในกับสภาพแวดล้อมภายนอก คือ จุดแข็ง-โอกาส (Strength–Opportunity) จุดอ่อน-อุปสรรค (Weakness–Threat) จุดอ่อน-โอกาส (Weakness-Opportunity) และจุดแข็ง-อุปสรรค (Strength–Threat) เฉพาะที่น่าจะเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ตามสถานการณ์ต่างๆดังนี้

1. จุดแข็ง-โอกาส (Strength – Opportunity)

S1 O6 บุคลากรที่มีความสามารถในการทำวิจัย สามารถสร้างชื่อให้แก่คณะ/หน่วยงานและมีโอกาสขอทุนได้หลายแหล่งทุน

S2 O5 บุคลากรมีความรู้ความสามารถ เหมาะกับสถานการณ์ในยุค แข่งขันที่จะส่งเสริมให้นำผลงานด้านวิจัยมาพัฒนามหาวิทยาลัยให้ก้าวทันกับยุคโลกาภิวัฒน์

S6 O14 การให้ทุนวิจัยแต่ละคณะ/หน่วยงานมีอย่างต่อเนื่องส่งผลให้บุคลากรมีผลงานวิจัยเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย

S10 O17 มีกองทุนวิจัยแต่ละคณะ หรือหน่วยงานสามารถพัฒนาศักยภาพให้แก่บุคลากรทำวิจัยได้

S8 O12 มีหัวข้อวิจัยหลากกหลายและบุคลากรสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้

S14 O2 มีระบบช่วยเหลือนักวิจัยซึ่งคอยเป็นที่ปรึกษาให้แก่นักวิจัยรุ่นใหม่

S2 O13 บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยจะได้รับการสนับสนุนทุนจากภายนอกเป็นจำนวนเงินสูงมาก

2. จุดอ่อน-อุปสรรค (Weakness – Threat)

W1 T10 อาจารย์ใช้เวลาราชการไปทำวิจัยโดยละทิ้งหน้าที่หลักเพราะขาดการจัดระบบการทำงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

W 4 T5 ขาดการวิจัยเป็นทีมและขาดบรรยากาศในองค์กรที่เอื้อต่อการทำวิจัย

W6 T10 อาจารย์ไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะมีชั่วโมงสอนและงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบมาก เนื่องจากขาดการจัดระบบการทำงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

W18 T4 ขาดแผนบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับสถานการณ์ความไม่สงบที่ส่งผลกระทบต่อการออกเก็บข้อมูลภาคสนาม

W10 T8 ระบบการตรวจสอบและการติดตามประเมินผลไม่มีมาตรฐาน กอปรทั้งขาดการบริหารจัดการเรื่องการเบิกจ่ายเงิน

W32 T1 การจัดสรรทุนมีระบบขั้นตอนหรือระเบียบต่างๆ บางครั้งยังต้องมีการแก้ไขอยู่ จึงไม่เป็นระเบียบแน่นอนบางครั้งทำให้เกิดความล่าช้าและมีระเบียบการหักเปอร์เซ็นต์ของมหาวิทยาลัย ในการจัดการทุนจากภายนอกทำให้ขาดแรงกระตุ้นในการทำวิจัย

W35 T18 ระบบการจบการศึกษาของบัณฑิตค่อนข้างยาก ทำให้บัณฑิตรู้สึกว่าไม่ควรทำวิจัยเรื่องใหญ่หรือพัฒนาให้มีคุณภาพ ทั้งนี้เพราะทิศทางการวิจัยของบัณฑิตศึกษาค่อนข้างสะเปะสะปะไร้ทิศทาง นักศึกษาต้องคิดหัวข้อเรื่องเองซึ่งเป็นเรื่องเก่าๆ

W37 T5 ขาดการสื่อสารภายในองค์กรเรื่องการบริหารงานวิจัยตลอดทั้งการช่วยเหลือพัฒนานักวิจัยให้แก่ฝ่ายสนับสนุนและขาดบรรยากาศในองค์กรที่เอื้อต่อการทำวิจัย

3. จุดอ่อน – โอกาส (Weakness- Opportunity)

W22 O2 ทุนจากภายนอกมีหลักเกณฑ์กติกามากแต่มีทุนภายในองค์กรสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่

W23 O3 นักวิจัยไม่มีประสบการณ์ในการทำชุดโครงการวิจัยแต่มีการจัดที่ปรึกษาโครงการ
วิจัยให้แก่นักวิจัยรุ่นใหม่พร้อมทั้งช่วยเหลือและตรวจสอบคุณภาพงานวิจัย

W28 O6 ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากคณะหรือหน่วยงานน้อยแต่มีโอกาสขอทุนได้หลายแห่ง

W34 O7 นักศึกษาส่วนทำวิจัยเพื่อให้จบการศึกษาโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ของงานวิจัยแต่สามารถสร้างบัณฑิตให้มีคุณภาพได้

W27 O10 ไม่มีเอกสารข้อมูลงานวิจัยเท่าที่ควร แต่ปัจจุบันทุกคณะหรือหน่วยงานมีระบบฐานข้อมูลงานวิจัยที่สามารถพัฒนาได้

4. จุดแข็ง – อุปสรรค (Strength – Threat)

S1 T3 บุคลากรที่มีความสามารถในการทำวิจัยสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่คณะหรือหน่วยงานได้แม้จะอยู่ห่างไกลจากศูนย์กลางความรู้

S7 T5 มีระบบสนับสนุนให้บุคลากรทำวิจัยแม้จะขาดบรรยากาศในองค์กรที่เอื้อต่อการทำวิจัย

S14 T9 มีระบบช่วยเหลือนักวิจัยซึ่งคอยเป็นที่ปรึกษาของโครงการที่ทำวิจัย แม้ว่าผู้บริหารไม่ได้ให้การสนับสนุนนักวิจัยรุ่นใหม่อย่างจริงจัง

S12 T7 สามารถหาแหล่งทุนได้ง่ายแม้ว่างบประมาณเงินรายได้มีไม่มาก

S10 T14 มีกองทุนวิจัยแต่ละคณะหรือหน่วยงานแม้ว่ามีระเบียบของกองทุนที่แตกต่างกันออกไป

S15 T17 มีนักวิจัยมืออาชีพคอยให้ความช่วยเหลือแม้ว่าผลงานวิจัยรุ่นใหม่ยังมีคุณค่าอยู่ในวงจำกัด

ต่อมาคณะผู้วิจัยได้มีประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) อีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำผลการประชุมเชิงปฏิบัติการมาพิจารณาตามหลักเกณฑ์ของเทคนิคการวิเคราะห์ SWOT ให้ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง และให้คงไว้เฉพาะประเด็นที่สำคัญที่สุดและครอบคลุมสาระของการประชุมเชิงปฏิบัติการทั้งหมด เพียง

สิ่งแวดล้อมละ 5 ประเด็น โยจัดลำดับความสำคัญจากมากที่สุดเรียงลดหลั่นลงไปจนถึงลำดับที่5 แล้วให้ผู้ช่วยสนทนากลุ่มทั้ง 10 คน พิจารณาให้ค่าแต่ละแบบเป็นสัญลักษณ์ A B C และ D โดยกำหนดให้

A มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

B มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

C มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

D มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ผลการสนทนากลุ่มเมื่อแปลงค่าเป็นคะแนนและเฉลี่ยแล้วสรุปได้ดังนี้

ตารางการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายในโดยวิธีสนทนากลุ่ม

สรุปประเด็นที่ได้จากการสนทนากลุ่ม			
จุดแข็ง	**น้ำหนักคะแนน**	**จุดอ่อน**	**น้ำหนักคะแนน**
1.มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนให้เป็น Research Oriented University และ Research University	3.50	1. อาจารย์มีชั่วโมงสอนมากเกินไป ไม่มีเวลาทำวิจัยเพียงพอ	3.80
2.บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยและพร้อมที่จะให้คำปรึกษาด้านวิจัย	3.00	2.ขาดการทำวิจัยเป็นทีมและการทำชุดโครงการวิจัยขนาดใหญ่	3.00
3.แต่ละคณะ/หน่วยงานมีกองทุนวิจัยสำหรับสนับสนุนการทำวิจัยอย่างเพียงพอ	2.50	3.ขาดการพัฒนาความรู้และเทคนิคทางด้านวิจัยอย่างต่อเนื่อง	3.00
4.มีระบบฐานข้อมูลสำหรับทำวิจัยอย่างหลากหลาย	2.10	4.ขาดแผนการบริหาร การเปลี่ยนแปลงและการจัดการระบบภาระงานที่เหมาะสม	2.50
5.มีอุปกรณ์สนับสนุนการทำวิจัยให้แก่บุคลากร	2.00	5.ขาดการสร้างและพัฒนาเครือข่ายวิจัยภายในคณะ/หน่วยงาน	2.00
ค่าเฉลี่ยรวม	**2.62**		**2.86**

ตารางการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายนอกโดยวิธีสนทนากลุ่ม

สรุปประเด็นที่ได้จากการสนทนากลุ่ม			
โอกาส	**น้ำหนักคะแนน**	**อุปสรรค/ภัยคุกคาม**	**น้ำหนักคะแนน**
1.สภาพสังคม เศรษฐกิจของภาคใต้มีประเด็นที่ควรแก่การศึกษาวิจัยอย่างมาก	3.60	1.ระเบียบการหักเปอร์เซ็นของมหาวิทยาลัยจากเงินทุนวิจัยภายนอกทำให้ขาดแรงกระตุ้นในการทำวิจัย	3.80
2.มีแหล่งทุนจากภายนอกที่หลากหลาย	3.50	2.กฎระเบียบในการบริหารงานราชการยังมีส่วนที่ไม่เอื้อต่อการทำวิจัย	3.50
3.สถาบันทางวิชาการต่างๆให้การสนับสนุนในการเสนอผลงานวิจัย	3.30	3.สถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่เอื้อต่อการเก็บข้อมูลภาคสนาม	3.00
4.สถานการณ์ในยุคการแข่งขันทางวิชาการส่งผลให้บุคลากรทำวิจัยเพิ่มขึ้น	2.80	4.ห่างไกลจากหมาวิทยาลัยส่วนกลางค่อนข้างจะมีปัญหาในการทำชุดโครงการและบริหารโครงการพร้อมกัน	2.50
5.สังคมทางวิชาการภายนอกให้การยอมรับในองค์ความรู้จากผลงานวิจัย	2.50	5.งบประมาณจากหน่วยงานภายนอกบางหน่วยงานไม่ตรงกับความต้องการ	2.50
ค่าเฉลี่ยรวม	**3.14**		**3.06**

เมื่อได้คะแนนค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อทั้ง4ด้านแล้วก็คำนวณหาค่าคะแนนโดยประยุกต์ตามแนวทางของสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักปลัดกระทรวงยุติธรรมที่ได้กำหนดไว้ตามขั้นตอนการประมวลผลข้อมูล SWOT ดังนี้

การคำนวณค่าคะแนน: ให้เอาค่าเฉลี่ยมากสุด-น้อยสุดแล้วหารด้วย 4 จะได้ค่าช่วงของความห่าง 4 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยมากสุดของจุดแข็งเท่ากับ 3.50 และน้อยที่สุดเท่ากับ 2.00 เพราะฉะนั้น 3.50-2.00=1.50 เมื่อนำ 1.50ไปหารด้วย4 จะได้เท่ากับ .375 แล้ว นำมาคำนวณค่าคะแนนโดยนำ .375 ไปบวกกับค่าเฉลี่ยน้อยสุด ดังนี้

2.00 + .375	จะได้ค่า	2.00 – 2.375	= D
2.375 + .375	จะได้ค่า	2.375 – 2.75	= C
2.75 + .375	จะได้ค่า	2.75 – 3.125	= B
3.125 + .375	จะได้ค่า	3.125 – 3.50	= A

ในทำนองเดียวกัน การคำนวณค่าคะแนนของจุดอ่อน,โอกาส และปัญหาอุปสรรค หรือภัยคุกคาม ก็จะได้ค่าช่วงความห่าง 4 ระดับดังนี้

ค่าช่วงความห่างของจุดอ่อน คือ

2.50 – 2.825 = D

2.852 – 3.15 = C

3.15 – 3.475 = B

3.475 – 3.80 = A

ค่าช่วงความห่างของโอกาส คือ

2.50 – 2.775 = D

2.775 – 3.05 = C

3.05 – 3.325 = B

3.325 – 3.60 = A

ค่าช่วงความห่างของอุปสรรคหรือภัยคุกคาม

2.50 – 2.825 = D

2.852 – 3.15 = C

3.15 – 3.475 = B

3.475 – 3.80 = A

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยทั้ง 4 ด้านแล้ว นำค่าเฉลี่ยรวมมาหาผลต่างแล้วประมวลไว้ในรูปภาพ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยรวม จุดแข็ง – จุดอ่อน คือ

2.62 – 2.86 = -0.24

ค่าเฉลี่ยรวม โอกาส – อุปสรรค คือ

3.14 – 3.06 = 0.08

กราฟ

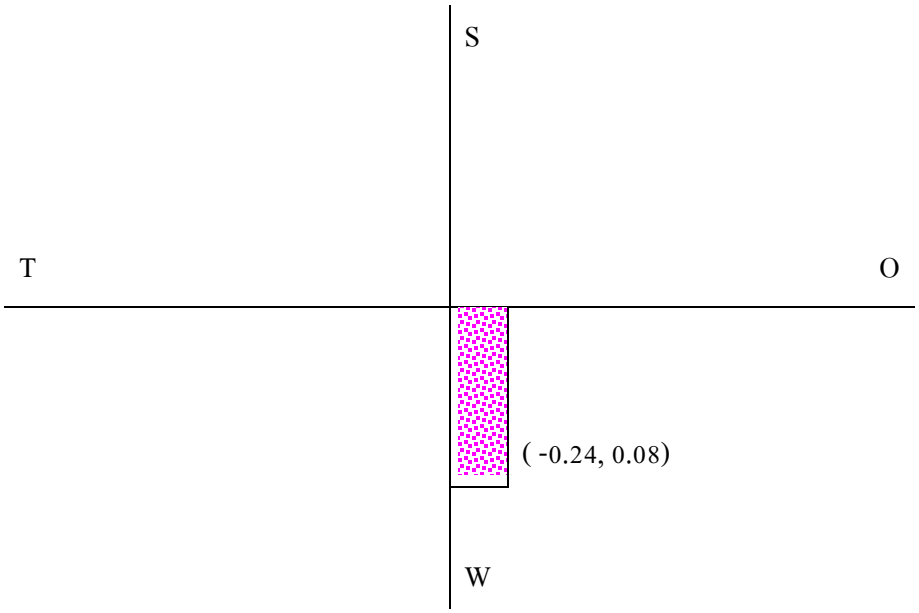

จุดตัดบนกราฟจะได้ที่อยู่บนจุด (-0.24,0.08) ถือว่า ผลการวิเคราะห์เป็นไปในเชิงลบ คือ แม้ว่าจะมีโอกาสแต่ยังมีจุดอ่อนอยู่นั่นเอง

ถ้าพิจารณาตามที่พงษ์พัชรินทร์ พุธวัฒนะ(2545)ได้รวบรวมไว้ในเรื่องกลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) ดังนี้คือ

การวิเคราะห์ SWOT เป็นการประเมินวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์การเพื่อประเมินจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) การวิเคราะห์ SWOT จะถูกใช้เป็นรากฐานของการกำหนดกลยุทธ์เพื่อบรรลุภารกิจและวัตถุประสงค์ขององค์การ ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการวิเคราะห์SWOT อาจจะเสนอแนะว่าองค์การควรจะเปลี่ยนแปลงภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย หรือกลยุทธ์ขององค์การ (สมยศ นาวีการ, 2537)

การประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคขององค์การ (การวิเคราะห์ SWOT) เป็นขั้นตอนแรกของการวางแผนกลยุทธ์ ผู้บริหารองค์การสามารถนำข้อมูลเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคที่ได้จากการประเมินองค์การ และสภาพแวดล้อมมาใช้ประโยชน์ในการพิจารณาตัดสินใจหาทางเลือกเชิงกลยุทธ์ได้โดยจะนำจุดแข็ง จุดอ่อนของสภาพแวดล้อมภายในมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับโอกาสและอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อดูว่าองค์การกำลังเผชิญอยู่กับสถานการณ์ใดและภายใต้สถานการณ์เช่นนั้นองค์การควรจะทำอย่างไรในเชิงกลยุทธ์โดยทั่วไปการวิเคราะห์ SWOT ที่ผู้บริหารองค์การจะเผชิญกับสถานการณ์ 4 รูปแบบ (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539)

จุดแข็ง

อุปสรรค	สถานการณ์ที่4 “กลยุทธ์การแตกตัว”	สถานการณ์ที่ 1 “กลยุทธ์เชิงรุก”
	สถานการณ์ที่ 2 “กลยุทธ์การป้องกันตัว”	**สถานการณ์ที่ 3** **“กลยุทธ์การการพลิกตัว** **สถานการณ์”**

โอกาส

จุดอ่อน

สถานการณ์ที่ 1 (จุดแข็ง –โอกาส)

สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่พึงปรารถนาที่สุดเนื่องจากองค์การค่อนข้างที่จะมีจุดแข็งภายในค่อนข้างมากประกอบกับการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมค่อนข้างที่จะให้โอกาสแก่องค์การในหลายอย่าง ดังนั้นผู้บริหารขององค์การควรกำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุก (Aggressive Strategy) เพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับใช้และฉกฉวยโอกาสต่างๆที่เปิดให้มาหาประโยชน์อย่างเต็มที่

สถานการณ์ที่ 2 (จุดอ่อน-อุปสรรค)

สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุดเนื่องจากองค์การกำลังเผชิญอยู่กับอุปสรรคจากภายนอก และมีปัญหาจุดอ่อนภายในอยู่หลายประการ ดังนั้นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับผู้บริหารองค์การคือ กลยุทธ์การตั้งรับหรือป้องกันตัว (Defensive strategy) เพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกภัยอุปสรรคต่างๆที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดจนหามาตรการที่จะทำให้องค์การเกิดความสูญเสียที่น้อยที่สุด รวมทั้งแก้ไขปัญหาอุปสรรคภายในต่างๆ

สถานการณ์ที่ 3 (จุดอ่อน – โอกาส)

สถานการณ์นี้เปรียบเสมือนกรณีเครื่องหมายคำถามของ SBU เนื่องจากองค์การมีโอกาสที่เป็นข้อได้เปรียบการแข่งขันอยู่หลายประการแต่ติดขัดอยู่ที่มีปัญหาอุปสรรคภายในที่เป็นจุดอ่อนอยู่หลายอย่างเช่นกัน ดังนั้นทางออกสำหรับผู้บริหารขององค์การคือ กลยุทธ์การพลิกตัว (turnaround-oriented strategy) เพื่อขจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายในต่างๆให้พร้อมที่จะฉกฉวยโอกาสต่างๆที่เปิดให้

สถานการณ์ที่ 4 (จุดแข็ง-อุปสรรค)

สถานการณ์นี้เกิดขึ้นจากการที่สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการดำเนินงานแต่ตัวองค์การเองมีข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็งอยู่หลายประการ ดังนั้นแทนที่ผู้บริหารขององค์การจะรอจนกระทั่งสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ผู้บริหารขององค์การสามารถที่จะเลือกกลยุทธ์การแตกตัวหรือ

กระจายกิจการ(diversification strategy) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีอยู่ในการสร้างโอกาสในระยะยาวสำหรับผลิตภัณฑ์หรือตลาดด้านอื่นๆแทน

จากผลการศึกษาข้างต้นของพงษ์พัชรินทร์ พุธวัฒนะประกอบกับกรอบความคิดในการวิเคราะห์แผนกลยุทธ์ เมื่อนำผลการศึกษาที่ได้จากการสนทนากลุ่มย่อยโดยเทคนิค SWOT เรื่องระบบบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัยภูมิภาค:กรณีศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามกรอบแนวความคิดที่1-4 พบว่า กำลังอยู่ในสถานการณ์ที่ 3 คือ จุดอ่อน-โอกาส กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยรวมของจุดจุดแข็ง-จุดอ่อน มีค่าเท่ากับ-0.24 แต่ค่าเฉลี่ยรวมของโอกาส-อุปสรรค มีค่าเท่ากับ 0.08 จึงตกอยู่ในส่วนของ Quad-rant ที่มีค่าเป็นลบนั่นคือผู้บริหารต้องหากลยุทธ์ในการบริหารแบบยุทธการพลิกตัว (Turnaround-Oriented Strategy) เพื่อขจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายในต่างๆให้พร้อมที่จะฉกฉวยโอกาสที่เปิดให้ต่อไปเพราะสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นั้นมีปัจจัยภายในไม่ดี แต่มีปัจจัยภายนอกดี หรือปัจจัยภายในเป็นเชิงลบ แต่ปัจจัยภายนอกเป็นเชิงบวก หรือภายในด้อยแต่ภายนอกเอื้อ ในกรณีนี้ยุทธศาสตร์การบริหารที่จะกำหนดขึ้นก็คือยุทธศาสตร์พลิกตัวดังกล่าวแล้วสถานการณ์ที่ยังมีคำถามหรือสงสัยอยู่ ซึ่งสามารถนำไปกำหนดกรอบแนวทางได้ดังนี้

- ปรับปรุง
- เพิ่มช่องทาง
- พัฒนา
- สร้างเครือข่าย
- เร่งรัด
- หาแนวร่วม
- ร่วมมือ

สำหรับกรอบแนวทางกว้างๆที่กำหนดไว้นี้จะนำไปใช้เป็นประเด็นยุทธศาสตร์การบริหาร หรือ การบริหารเชิงกลยุทธ์ และคณะผู้ทำการศึกษาวิจัยจะได้ใช้ในการประชุมอภิปรายย่อยอีกครั้งหนึ่ง

ข. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) คณะผู้ทำการศึกษาวิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรตัวอย่าง ดังนี้

1. กลุ่มผู้บริหารทั้งหมด ได้แก่ ผู้บริหารระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะ ผู้บริหารระดับภาควิชา ผู้บริหารหน่วยงานวิจัยของคณะ/หน่วยงาน
2. บุคลากรสายผู้สอนโดยสุ่มตัวอย่าง 25 % ของจำนวนบุคลากรสายผู้สอนทั้งหมดของแต่ละคณะ ทั้งนี้ไม่รวมบุคลากรที่ลาศึกษาต่อ

3. บุคลากรสายสนับสนุนฝ่ายวิชาการ โดยสุ่มตัวอย่าง 25 % ของจำนวนบุคลากรสายสนับสนุนทั้งหมดของแต่ละคณะ/หน่วยงาน

ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม ข้อคำถามความคิดเห็นต่อตัวแปรต่างๆในการบริหารงานวิจัยโดยกำหนดเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ในการแปรความหมายค่าเฉลี่ย (X) เป็นตารางระดับขั้นไว้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	มีค่าระดับ	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	มีค่าระดับ	น้อย
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	มีค่าระดับ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	มีค่าระดับ	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	มีค่าระดับ	มากที่สุด

คณะผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามจำนวน 290 ฉบับไปยังกลุ่มตัวอย่างและสามารถเก็บข้อมูลได้ 231 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80 จากนั้นได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระบบ SPSS เพื่อหาค่าความถี่ในส่วนของข้อมูลส่วนบุคคล หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยประกอบอื่นๆ ในส่วนของแบบสอบถามเพื่อหาว่าปัจจัยใดหรือองค์ประกอบใดเหมาะสมในการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและอัตราส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา จำแนกตามลักษณะทั่วไป

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	96	41.60
หญิง	126	54.50
ไม่ระบุ	9	3.90
รวม	**231**	**100.00**

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>วุฒิการศึกษา</u>		
ปริญญาตรี	45	19.50
ปริญญาโท	135	58.40
ปริญญาเอก	44	19.00
ไม่ระบุ	7	3.00
รวม	**231**	**100.00**

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งหน้าที่		
บุคลากรสายผู้สอน	153	66.20
บุคลากรสายสนับสนุน	49	21.20
ไม่ระบุ	29	12.60
รวม	**231**	**100.00**

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งบริหาร		
ระดับคณะ / หน่วยงาน	51	22.10
ระดับภาควิชา	20	8.70
ระดับหน่วยงานวิจัย	2	.90
ผู้สอน	87	37.70
ไม่ระบุ	71	30.70
รวม	**231**	**100.00**

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ทำงาน		
1 - 5 ปี	45	19.50
6 – 10 ปี	40	17.30
10 – 15 ปี	38	16.50
16 – 20 ปี	21	9.10
มากกว่า 20 ปี	81	35.10
ไม่ระบุ	6	2.60
รวม	**231**	**100.00**

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ทำวิจัย		
น้อยกว่า 5 ปี	78	33.80
มากกว่า 5 ปี	84	36.40
ไม่มีประสบการณ์	51	22.10
ไม่ระบุ	18	7.80
รวม	**231**	**100.00**

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 231 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 54.50 เพศชายเพียงร้อยละ 41.60 วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาโทถึงร้อยละ 58.40 รองลงมาระดับปริญญาตรีและปริญญาเอกร้อยละ 19.50 และ 19.00 ตามลำดับ ตำแหน่งหน้าที่นั้นเป็นบุคลากรสายผู้สอนถึงร้อยละ 66.20 นอกจากนั้นเป็นบุคลากรสายสนับสนุน แต่เมื่อแยกออกเป็นตำแหน่งบริหารระดับต่างๆ ส่วนใหญ่จะไม่ระบุ ถึงร้อยละ 37.70 เป็นผู้บริหารระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าร้อยละ 22.10 ระดับภาควิชาร้อยละ 8.70 สำหรับประสบการณ์ในการทำงานนั้น ส่วนใหญ่มากกว่า 20 ปี ถึงร้อยละ 35.10 รองลงมา 1-5 ปี, 6-10 ปี, 10-15 ปี , 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.50, 17.30, 16.50, 9.10 ตามลำดับ นอกจากนั้นน้อยมาก แต่เมื่อพิจารณาถึงประสบการณ์ในการทำวิจัยแล้ว ส่วนใหญ่มากกว่า 5 ปี ถึงร้อยละ 36.40 รองลงมาน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 33.80 และไม่มีประสบการณ์ ร้อยละ 22.10 นอกจากนั้นไม่ระบุ ข้อมูลแสดงว่าผู้ตอบมีภูมิหลังกระจายตัวในกลุ่มสามกลุ่มคือผู้มีประสบการณ์วิจัยมาก ประสบการณ์ปานกลางและประสบการณ์น้อย

ที่กล่าวในส่วนแรกก็คือตัวแปรอิสระหรือตัวแปรภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในส่วนของตัวแปรตามซึ่งเป็นส่วนสำคัญของแบบสอบถามที่ใช้ในการประเมินค่าระบบบริหารงานวิจัยประกอบด้วยชุดคำถาม 101 ข้อ แยกเป็นกลุ่มองค์ประกอบได้ 5 องค์ประกอบดังนี้

1. ระบบหรือกลไกในการพัฒนานักวิจัย
2. ระบบการจัดหาและจัดการแหล่งทุน
3. ระบบการเผยแพร่และประยุกต์ใช้ประโยชน์จากการวิจัย
4. ระบบสารสนเทศการวิจัย
5. การสร้างเครือข่ายระบบการวิจัยภายในและภายนอกคณะหรือหน่วยงานมหาวิทยาลัย

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 5 ตัวดังกล่าวมีความหมายที่สอดคล้องและครอบคลุมในทุกกิจกรรมที่จำเป็นในเชิงกระบวนการเพื่อพัฒนาสถาบันของมหาวิทยาลัยไปสู่การบริหารงานวิจัยและส่งเสริมงานวิจัยให้มีความเป็นเลิศ แต่การกำหนดองค์ประกอบดังกล่าวเป็นกระบวนการอัตวิสัยที่มาจากแนวคิดของผู้วิจัยเอง ประกอบกับแบบสอบถามที่ได้มาจากประสบการณ์ของสำนักวิจัยและพัฒนา (Research and Development Office-RDO) ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สิ่งที่ผู้วิจัยทำในขั้นนี้ก็คือส่งแบบสอบถามให้นักวิจัยและผู้บริหารงานวิจัยในระดับคณะและหน่วยงานประเมินค่าน้ำหนักเพื่อดูความสอดคล้องกับความเป็นจริงในเชิงพฤติกรรมและในเชิงกระบวนการทางสถาบัน การประเมินในแต่ละองค์ประกอบจะแสดงให้เห็นทั้งในแง่ที่เป็นจริงและในแง่ของความคาดหวังว่าควรจะเป็นอย่างไร คะแนนการประเมินจะถูกนำมาวิเคราะห์ในขั้นต่อไป โดยพิจารณาที่ค่าเฉลี่ยและจะมีการวิเคราะห์องค์ประกอบในอีกระดับหนึ่งเพื่อดูความลึกและซับซ้อนในมิติต่างๆของข้อมูลชุดนี้

องค์ประกอบที่ 1 ระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัย

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมาย เกี่ยวกับระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัย จำแนกตามประเด็นข้อรายการต่างๆ ทั้งระดับที่เป็นจริงและที่คาดหวัง

ข้อที่	ประเด็นข้อรายการ	ที่เป็นจริง		ที่คาดหวัง	
		X	SD	X	SD
1.	มีจุดมุ่งหมาย/เพื่อเป้าหมายชัดเจน	3.243	1.095	4.308	.754
2.	มีนักวิจัยพี่เลี้ยง / ที่ปรึกษา	2.470	1.155	4.295	.695
3.	มีการสนับสนุนให้นักวิจัยไปอบรม/ทำวิจัยในสถาบันอื่น	2.965	1.136	4.119	.858
4.	มีทุนสนับสนุนสำหรับนักวิจัยใหม่	3.665	1.128	4.317	.771
5.	มีการจัดสรร / ให้ภาระงาน(Load)ด้านการวิจัยชัดเจน	3.343	1.243	4.291	.767
6.	มีการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน/วัสดุ อุปกรณ์	3.209	1.061	4.194	.876

1.1 คณะหรือหน่วยงานของท่านมีระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่ดำเนินการอยู่ตามประเด็นต่อไปนี้เพียงใด

รายการ	Mean	Std. Deviation	ระดับ
1.มีจุดมุ่งหมาย/เพื่อเป้าหมายชัดเจน	3.243	1.095	ปานกลาง
2.มีนักวิจัยพี่เลี้ยง/ที่ปรึกษา	2.470	1.155	น้อย
3.มีการสนับสนุนให้นักวิจัยไปอบรม/ทำวิจัยในสถาบันอื่น	2.965	1.136	ปานกลาง
4.มีทุนสนับสนุนสำหรับนักวิจัยใหม่	3.665	1.128	มาก
5.มีการจัดสรร/ให้ภาระงาน(load)ด้านการวิจัยชัดเจน	3.343	1.243	ปานกลาง
6.มีการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน/วัสดุอุปกรณ์	3.209	1.061	ปานกลาง
เฉลี่ย	**3.149**	**.871**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 2 เราพบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยของแต่ละคณะ/หน่วยงานตามความเป็นจริงและที่คาดหวังจำแนกตามประเด็นข้อรายการนั้น ในส่วนที่เป็นจริงค่าเฉลี่ยส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงประเด็นรายการข้อที่ 2 และ 4 เท่านั้นที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและน้อยตามลำดับ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นค่อนข้างกระจาย

แต่ค่าเฉลี่ยของความเป็นที่คาดหวังอยู่ในระดับความต้องการมากทุกประเด็นข้อรายการ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานก็ค่อนข้างกระจายเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย X และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบกลไกการพัฒนานักวิจัยที่คิดว่าเหมาะสม จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ข้อรายการ	X	SD
1.	จำนวนเงินทุนวิจัยที่จัดสรรให้แก่นักวิจัยเพิ่มขึ้น	3.281	.929
2.	จำนวนนักวิจัยที่เพิ่มขึ้น	3.070	1.009
3.	จำนวนข้อเสนอโครงการวิจัยที่เพิ่มขึ้น	3.092	1.026
4.	จำนวนผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เพิ่มขึ้น	2.851	1.068
5.	จำนวนผลงานวิจัยที่มีการนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น	2.917	1.065
6.	นักวิจัยได้รับการยอมรับจากภายนอกเพิ่มขึ้น	3.062	1.054

จากตารางที่ 3 เราพบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบกลไก การพัฒนานักวิจัยที่คิดว่าเหมาะสมทั้ง 6 ข้อรายการ เฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานส่วนใหญ่ค่อนข้างกระจาย เว้นแต่ข้อที่ 1 เท่านั้น

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับจุดอ่อนหรือความขัดแย้งของระบบ หรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่ดำเนินการอยู่จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	ขาดเป้าหมาย / ทิศทางที่ชัดเจน	3.031	1.168
2.	ขาดนักวิจัยที่ปรึกษา / นักวิจัยพี่เลี้ยง	2.668	1.296
3.	งบประมาณเงินทุนสนับสนุนนักวิจัยไม่เพียงพอ	3.123	.999
4.	นักวิจัยมีภาระงานอื่นมากจนไม่มีเวลาทำวิจัย	2.310	1.201
5.	อุปกรณ์ เครื่องมือการทำวิจัยไม่พร้อม ไม่มีแรงจูงใจให้ทำงาน	2.816	1.115
6.	มีกฎเกณฑ์ / ระเบียบที่เข้มงวดเกินไป	2.855	1.206

จากตารางที่4 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน หรือความขัดแย้งของระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่ดำเนินการอยู่ในคณะ/หน่วยงานทั้ง 6 ประเด็นข้อรายการ เฉลี่ยแล้วประเด็นข้อรายการที่ 6 มีประเด็นน้ำหนักของจุดอ่อนหรือข้อขัดแย้งของระบบ

หรือกลไกการพัฒนานักวิจัยอยู่ในระดับรุนแรงมาก นอกจากนั้นอยู่ในระดับปานกลางส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นค่อนข้างกระจาย

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับปัจจัยที่สำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการพัฒนานักวิจัยที่พึงประสงค์จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	การจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและเหมาะสม	4.088	.890
2.	การจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือที่เพียงพอตามความต้องการของนักวิจัย	4.035	.863
3.	มีระบบนักศึกษาช่วยสอนและระบบผู้ช่วยวิจัย	3.879	1.008
4.	การให้นักวิจัยมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง นโยบายการวิจัย	4.000	.929
5.	สร้างระบบพี่เลี้ยง / ที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ	4.181	.913
6.	การจัดภาระงาน(Load) เวลาให้นักวิจัยเพียงพอ	4.123	.907
ที่	**ประเด็นข้อรายการ**	**X**	**SD**
7.	ผู้บริหารงานวิจัยที่มีความสามารถ / มีความมุ่งมั่น	4.212	.909
8.	สร้างกลไกสนับสนุนการนำผลวิจัยไปเผยแพร่ และใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ	4.230	.849
9.	ระบบการพัฒนา / สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัยดำเนินงานวิจัยเช่น การได้รับรางวัล	4.128	.960

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ปัจจัยที่สำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการพัฒนานักวิจัยที่พึงประสงค์ทั้ง 9 ประเด็นข้อรายการเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมีความจำเป็นและสำคัญในระดับมากทุกข้อ ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นค่อนข้างกระจาย

องค์ประกอบที่ 2 ระบบการจัดหา / จัดการแหล่งทุน

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมาย เกี่ยวกับระบบการจัดหา/จัดการแหล่งทุนที่ดำเนินการอยู่ จำแนกตามประเด็นข้อรายการทั้งระดับที่คิดว่าเป็นจริงและที่คาดหวัง

ข้อที่	ประเด็นข้อรายการ	ที่เป็นจริง		ที่คาดหวัง	
		X	SD	X	SD
1.	มีการจัดระบบสารสนเทศข้อมูล แหล่งทุนวิจัย	2.961	.935	3.676	1.107
2.	มีวิธีการให้ทุนวิจัย / ระเบียบ/วิธีการจัดสรรทุนวิจัยอย่างเหมาะสม	3.303	.840	3.747	1.099
3.	มีการช่วยเหลือนักวิจัยในการแสวงหาแหล่งทุน	2.768	1.025	3.586	1.158
4.	มีระบบ/การประชาสัมพันธ์เชิงรุก	2.654	1.102	3.577	1.225

จากตารางที่ 6 พบว่าเกี่ยวกับระบบการจัดหา/จัดการแหล่งทุนให้แก่บุคลากรทางสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ทั้ง 4 ประเด็นข้อรายการยังอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อรายการ แต่ที่บุคลากรคาดหวังนั้นมีระดับมาก หมายความว่าปัจจุบันแต่ละคณะ/หน่วยงานยังจัดการกับระบบการจัดหา /จัดการแหล่งทุนที่เกี่ยวกับประเด็นข้อรายการทั้ง 4 ต่ำกว่าความคาดหวังที่ควรจะเป็น ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นค่อนข้างกระจาย

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมาย เกี่ยวกับตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบการจัดหา / จัดการแหล่งทุนของแต่ละคณะ/หน่วยงานในปัจจุบันที่คิดว่าเหมาะสม จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	มีระบบสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งทุนที่ทันสมัย	2.825	.978
2.	จำนวนข้อเสนอโครงการวิจัยเพิ่มขึ้น	2.917	.913
3.	จำนวนเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกเพิ่มขึ้น	2.899	1.012
4.	จำนวนแหล่งทุนเพิ่มขึ้น	2.807	1.036

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบจัดหา / จัดการแหล่งทุนของแต่ละคณะ/หน่วยงาน ตามประเด็นข้อรายการทั้ง 4 นั้น ปัจจุบันเฉลี่ยแล้วยังอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น จำนวนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างกระจาย

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับจุดอ่อน ข้อบกพร่องหรือความขัดแย้งของระบบที่แต่ละคณะ/หน่วยงานดำเนินการอยู่ จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	ขาดระบบสารสนเทศ	2.800	1.200
2.	ผู้รับผิดชอบจัดทำระบบสารสนเทศไม่มีเวลาในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย	2.759	1.196
3.	ระบบสารสนเทศที่รวดเร็วและมีการปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัย	2.903	1.000
4.	มอบหมายผู้รับผิดชอบทำงานเต็มเวลาและทำหน้าที่ในการจัดหาแหล่งทุนให้แก่นักวิจัยที่มีหัวข้อทำวิจัย	2.850	1.060
5.	ระบบ / เครือข่ายในการเข้าถึงแหล่งทุน	2.982	1.009

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดอ่อน ข้อบกพร่องหรือความขัดแย้งของระบบ แต่ละคณะ/หน่วยงาน ทุกประเด็นข้อรายการเฉลี่ยและอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นค่อนข้างกระจาย

องค์ประกอบที่ 3 ระบบการเผยแพร่/ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลการวิจัย

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับการเผยแพร่ / ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยในปัจจุบัน ของแต่ละคณะ/หน่วยงานจำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยแก่ชุมชนโดยวิธีการวิจัยปฏิบัติแบบมีส่วนร่วม	2.605	.999
2.	ระบบE-journal (เผยแพร่งานวิจัยบนอินเตอร์เน็ต)	2.447	1.063
3.	การเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน / องค์กรชุมชน	2.811	.943
4.	การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน	2.693	.867
5.	จัดเวทีเสวนาให้แก่นักวิจัยUser Keyman, Stakeholder ได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้	2.529	1.778
6.	การส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชน / เอกชน/สังคม	2.792	1.790

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับการเผยแพร่/ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยในปัจจุบันตามประเด็นข้อรายการของแต่ละคณะ/ หน่วยงาน เฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากประเด็นข้อรายการที่ 2 เท่านั้นอยู่ในระดับน้อย สำหรับค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างกระจาย

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับการเผยแพร่ / ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยที่พึงประสงค์ของแต่ละคณะ / หน่วยงาน จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยแก่ชุมชน	3.484	5.928
2.	ระบบ E-journal	2.467	1.013
3.	การเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน / องค์กรชุมชน	2.884	1.027
4.	การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน	2.729	.988
5.	การส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชน /เอกชน / สังคม	2.680	.966

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับการเผยแพร่/ ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยที่พึงประสงค์ของแต่ละคณะ / หน่วยงาน ตามประเด็นข้อรายการ เฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นค่อนข้างกระจายและประเด็นข้อรายการที่ 1 กระจายมากที่สุดถึง 5.928

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับตัวชี้วัดความสำเร็จในการเผยแพร่งานวิจัยที่คิดว่าเหมาะสมของแต่ละคณะ / หน่วยงาน จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	มีจำนวนผลงานตีพิมพ์เผยแพร่มากขึ้น	2.956	1.061
2.	มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เพิ่มขึ้น	2.382	.966
3.	มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชน / สังคมเพิ่มขึ้น	2.974	.989
4.	ผลงานได้รับรางวัล / ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง/ได้รับทุนอย่างต่อเนื่อง	2.833	2.268

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับการเผยแพร่งานวิจัยที่คิดว่าเหมาะสมของแต่ละคณะ/หน่วยงาน ตามประเด็นข้อสัมภาษณ์เฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่ประเด็นข้อรายการที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างกระจาย

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย(X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับจุดอ่อน ข้อบกพร่อง หรือความขัดแย้งของระบบ แต่ละคณะ / หน่วยงานที่ดำเนินการอยู่ จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	ขาดการประชาสัมพันธ์ผลงาน	2.838	1.097
2.	ผลงานวิจัยไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	2.987	1.137

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน ข้อบกพร่อง หรือความขัดแย้งของระบบการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่เหมาะสม ของแต่ละคณะ / หน่วยงานจำแนกตามประเด็นข้อรายการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างกระจาย

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการเผยแพร่งานวิจัย จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	การประชาสัมพันธ์ผลงาน	2.912	1.136
2.	การให้รางวัลการเผยแพร่ผลงาน	3.000	1.123
3.	สร้างกลไกความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคณะ / หน่วยงาน /นักวิจัย/ ชุมชน/ เอกชน / สังคม	2.933	1.191

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการเผยแพร่ของแต่ละคณะ / หน่วยงาน จำแนกตามประเด็นข้อรายการ เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นค่อนข้างกระจาย

องค์ประกอบที่ 4 ระบบสารสนเทศการวิจัย

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมาย เกี่ยวกับระบบสารสนเทศการวิจัยในปัจจุบันของแต่ละคณะ/ หน่วยงานจำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	มีข้อมูลทุกองค์ประกอบของระบบสารสนเทศการวิจัย	2.515	.906
2.	มีระบบสืบค้นข้อมูลภายนอก เช่น อินเตอร์เน็ต	3.237	1.129
3.	มีแหล่งข้อมูลเพียงพอต่อความต้องการ	2.777	.922
4.	มีผู้จัดการ / ประชาสัมพันธ์ระบบ สามารถให้คำแนะนำตลอดเวลา	2.410	2.145

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับระบบสารสนเทศการวิจัยในปัจจุบันของแต่ละคณะ / หน่วยงานจำแนกตามประเด็นข้อรายการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นค่อนข้างกระจาย

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบสารสนเทศแต่ละคณะ/หน่วยงานจำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	มีระบบสารสนเทศที่สามารถใช้งานได้จริง	2.717	.952
2.	มีห้องปฏิบัติการวิจัยในคณะหรือหน่วยงานที่สามารถสืบค้นได้ (Mannual, Electronic)	2.531	1.043
3.	มีผู้ใช้ประโยชน์ระบบสารสนเทศวิจัยเชิง Electronic / Walk in	2.460	1.482

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดความสำเร็จที่คิดว่าเหมาะสมของแต่ละคณะ / หน่วยงาน ตามประเด็นข้อรายการส่วนใหญ่เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เว้นแต่ประเด็นข้อรายการที่ 3 อยู่ในระดับน้อย ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นค่อนข้างกระจาย

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับจุดอ่อน ข้อบกพร่องหรือความขัดแย้งของระบบสารสนเทศของคณะ / หน่วยงาน จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	ไม่มีฐานข้อมูลสืบค้น	3.084	2.124
2.	ไม่มีห้องสำหรับใช้ปฏิบัติการวิจัยโดยเฉพาะ	2.960	1.260
3.	ไม่มีการสนับสนุนหรือการสืบค้นข้อมูล เช่น ไม่มีคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ	3.308	1.270

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับ จุดอ่อน ข้อบกพร่องหรือความขัดแย้งของระบบสารสนเทศของแต่ละคณะ / หน่วยงาน จำแนกตามประเด็นข้อรายการ เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างกระจาย

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ย (X) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบสารสนเทศการวิจัยที่พึงประสงค์ของแต่ละคณะ / หน่วยงานจำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	มีผู้จัดระบบ / จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบสารสนเทศโดยเฉพาะ	2.579	1.082
2.	จัดหาเครื่องมือ /อุปกรณ์ (Computer, Hardware, Software)	2.842	1.115
3.	จัดอบรม / ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ รับผิดชอบสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ	2.726	1.060
4.	ประชาสัมพันธ์ / สร้างความเข้าใจ	2.605	1.096

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบสารสนเทศการวิจัยที่พึงประสงค์ของแต่ละคณะ / หน่วยงาน จำแนกตามประเด็นข้อรายการ เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นค่อนข้างกระจาย

องค์ประกอบที่ 5 การสร้างเครือข่ายระบบการวิจัยภายในและภายนอกคณะหรือหน่วยงานมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมาย เกี่ยวกับระบบการสร้างเครือข่ายที่แต่ละคณะ/หน่วยงานดำเนินการอยู่ จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	มีการทำวิจัยร่วมกับสถาบันอื่น (ภายในมหาวิทยาลัย ภายในประเทศและต่างประเทศ)	2.469	.995
2.	มีการเชื่อมโยงระบบข้อมูลเครือข่าย	2.382	.993
3.	มีการประชุมวิชาการร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ	2.360	.972
4.	มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร (ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร บุคลากร)	2.268	.990

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับระบบการสร้างเครือข่ายที่แต่ละคณะ / หน่วยงานดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน จำแนกตามประเด็นข้อรายการ เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นกระจายไม่ค่อยมีความแตกต่างกัน

ตารางที่19 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับตัวชี้วัดความสำเร็จ การสร้างเครือข่ายระบบการวิจัยภายในและภายนอกคณะ/หน่วยงานที่เหมาะสม จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	มี MOU กับสถาบันอื่น	2.578	1.067
2.	มีการจัดประชุมวิชาการร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ	2.398	.985
3.	มีการแลกเปลี่ยนนักวิจัย	2.115	1.039
4.	มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการวิจัยและมีการทำวิจัยร่วมกัน	2.375	1.021

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับ ตัวชี้วัดความสำเร็จ การสร้างเครือข่ายระบบการวิจัยภายในและภายนอกคณะที่เหมาะสม จำแนกตามประเด็นข้อรายการ เฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย มีประเด็นข้อรายการที่ 1 เพียงรายการเดียวที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นค่อนข้างกระจาย

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับจุดอ่อน ข้อบกพร่อง หรือความขัดแย้งของเครือข่ายระบบการวิจัยภายในและภายนอกคณะ / หน่วยงานที่ดำเนินการอยู่ จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	ต่างคนต่างทำไม่สนใจผู้อื่น	2.602	1.174
2.	ไม่มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร	2.738	1.168
3.	ขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในทางวิชาการ	3.022	1.231
4.	ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับคณะ	3.289	1.218
5.	ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับภาค / หัวหน้า	3.345	1.152

จากตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน ข้อบกพร่อง หรือความขัดแย้งของเครือข่ายระบบการวิจัยภายในและภายนอกคณะ / หน่วยงาน จำแนกตามประเด็นข้อรายการ เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างกระจาย

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความเห็นของกลุ่มประชากรเป้าหมายเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของการสร้างเครือข่ายระบบการวิจัยภายใน และภายนอกคณะ/หน่วยงานที่พึงประสงค์ จำแนกตามประเด็นข้อรายการ

ที่	ประเด็นข้อรายการ	X	SD
1.	ทัศนคติที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	2.233	.928
2.	มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร	2.938	1.003
3.	มีการประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกคณะ/หน่วยงาน	2.895	1.069
4.	บุคลากรมีความกระตือรือร้นและสนใจในการทำวิจัย	3.057	1.127

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษา ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของการสร้างเครือข่ายระบบการวิจัยภายในและภายนอกคณะ / หน่วยงานที่พึงประสงค์ จำแนกตามประเด็นข้อรายการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างกระจาย

ค. การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

การวิเคราะห์องค์ประกอบครั้งนี้เป็นวิธีการทางสถิติที่วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นหัวข้อตามรายการหรือ ดัชนีชี้วัด ของแต่ละองค์ประกอบซึ่งมีความหลากหลายของตัวแปรหรือปัจจัยพื้นฐานต่างๆ วิธีการนี้จะระบุความสำคัญของมิติพื้นฐานที่ปนกันอยู่ออกมาโดยคำนวณจากเมดริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation Matrics) เทคนิคนี้ ต้องการตัวอย่างขนาดใหญ่และการวัดตัวแปรด้วยมาตราช่วง (Interval Scale)

การวิจัยในส่วนของการวิเคราะห์เชิงปริมาณได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวัดตัวแปร จากนั้นก็นำข้อมูลมาวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อจัดองค์ประกอบที่มีค่าความสัมพันธ์กันขึ้นมาจากคำถามชุดเดิม 101 ข้อแยกเป็น 5 องค์ประกอบ ประเด็นที่ควรพิจารณาก็คือการวิเคราะห์องค์ประกอบจะช่วยแยกแยะและยุบรวม (collapsing variables) ตัวแปรและคำถามชุดเดิมที่มีอยู่จำนวนมากให้เป็นตัวประกอบจริงที่มีความสอดคล้องกับมิติซ่อนเร้นที่แฝงอยู่ภายในข้อคำถามมากมายหลายชุดดังกล่าว ผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าองค์ประกอบที่สำคัญและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันถูกแยกออกเป็น 3 กลุ่ม ผู้วิจัยได้แยกข้อมูลความคาดหวังและข้อเท็จจริงจัดทำข้อมูลเป็น 3 องค์ประกอบ และตั้งชื่อองค์ประกอบทั้ง 3 ใหม่ ดังนี้

1. ระบบกลไกการพัฒนาบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย
2. ระบบการพัฒนานักวิจัย
3. ระบบการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในสังคม

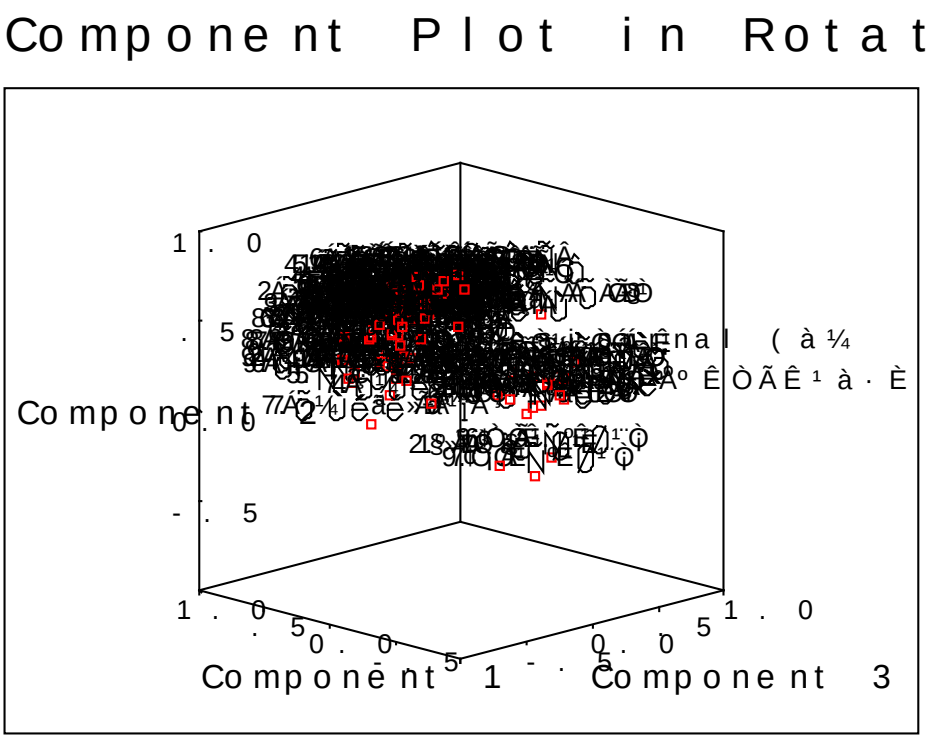

Factor Analysis

Component Matrix[a]

	Component		
	1	2	3
1.มีจุดมุ่งหมาย/เพื่อเป้าหมายชัดเจน	.672	4.580E-02	-.248
2.มีนักวิจัยพี่เลี้ยง/ที่ปรึกษา	.627	-6.47E-02	-.120
3.มีการสนับสนุนให้นักวิจัยไปอบรม/ทำวิจัยในสถาบันอื่น	.608	-.185	-7.04E-02
4.มีทุนสนับสนุนสำหรับนักวิจัยใหม่	.497	-8.18E-02	-.564
5.มีการจัดสรร/ให้ภาระงาน(load)ด้านการวิจัยชัดเจน	.527	-2.28E-02	-.427
6.มีการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน/วัสดุอุปกรณ์	.644	-6.89E-02	-.396
13.จำนวนเงินทุนวิจัยที่จัดสรรให้แก่นักวิจัยเพิ่มขึ้น	.581	.178	-.403
14.จำนวนนักวิจัยที่เพิ่มขึ้น	.725	.187	-.134
15.จำนวนข้อเสนอโครงการวิจัยที่เพิ่มขึ้น	.713	.123	-.252
16.จำนวนผลงานวิจัยตีพิมพ์เพิ่มขึ้น	.627	9.386E-02	-.149
17.จำนวนผลงานวิจัยมีการนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น	.704	.155	1.834E-02
18.นักวิจัยได้รับการยอมรับจากภายนอกเพิ่มขึ้น	.729	.261	-9.46E-02
19.ขาดเป้าหมาย/ทิศทางที่ชัดเจน	-2.05E-02	.723	-4.21E-02
20.ขาดนักวิจัยที่ปรึกษา/นักวิจัยพี่เลี้ยง	-5.41E-02	.540	-.109
21.งบประมาณ เงินทุนสนับสนุนนักวิจัยไม่เพียงพอ	-.179	.389	.405
22.นักวิจัยมีภาระงานอื่นมากจนไม่มีเวลาทำวิจัย	.223	.554	-.369
23.อุปกรณ์ เครื่องมือการทำวิจัยไม่พร้อม ไม่มีแรงจูงใจให้ทำงาน	-5.76E-02	.638	.132
24.มีกฎเกณฑ์/ระเบียบที่เข้มงวดเกินไป	-3.02E-02	.639	-9.18E-02
34.มีการจัดระบบสารสนเทศข้อมูลแหล่งทุนวิจัย	.477	5.870E-02	-2.02E-03
35.มีวิธีการให้ทุนวิจัย/ระเบียบ/วิธีการจัดสรรทุนวิจัยอย่างเหมาะสม	.425	3.369E-02	-.531
36.มีการช่วยเหลือนักวิจัยในการแสวงหาแหล่งทุน	.650	-.109	.146
37.มีระบบ/การประชาสัมพันธ์เชิงรุก	.693	3.736E-02	4.596E-02
42.มีระบบสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งทุนที่ทันสมัย	.591	6.937E-02	-.182
43.จำนวนข้อเสนอโครงการวิจัยเพิ่มขึ้น	.730	1.527E-02	-.157
44.จำนวนเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกเพิ่มขึ้น	.774	5.216E-02	-8.87E-03
45.จำนวนแหล่งทุนเพิ่มขึ้น	.775	-3.60E-03	-.138
46.ขาดระบบสารสนเทศ	-1.14E-02	.375	2.725E-02
47.ผู้รับผิดชอบจัดทำระบบสารสนเทศไม่มีเวลาในการปรับปรุงข้อมูลทันสมัย	3.403E-02	.520	-6.28E-02
48.ระบบสารสนเทศที่รวดเร็วและมีการปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัย	.522	2.297E-02	.280
49.มอบหมายผู้รับผิดชอบทำงานเต็มเวลาและทำหน้าที่ในการจัดหาแหล่งทุนให้นักวิจัยที่มีหัวข้อวิจัย	.431	1.105E-02	.274
50.ระบบ/เครือข่ายในการเข้าถึงแหล่งทุน	.483	1.976E-02	.206
51.การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยแก่ชุมชนโดยวิธีวิจัยการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	.609	-4.01E-02	-4.59E-02
52.ระบบE-journal (เผยแพร่งานวิจัยบนอินเทอร์เน็ต)	.478	7.849E-02	.166
53.การเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน/องค์กรชุมชน	.685	2.855E-02	-7.68E-02
54.การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน	.685	8.990E-02	.105
55.จัดเวทีเสวนาให้นักวิจัย User Keyman,Stakeholder ได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้	.343	-.119	.247
56.การส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชน/เอกชน/สัง	.333	-8.17E-02	.119
62.มีจำนวนผลงานตีพิมพ์เผยแพร่มากขึ้น	.707	6.430E-02	-2.68E-02
63.มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เพิ่มขึ้น	.592	3.807E-02	.254
64.มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชน/สังคมเพิ่มขึ้น	.573	.166	-.247
65.ผลงานได้รับรางวัล/ ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง/ได้รับทุนอย่างต่อเนื่อง	.740	.107	1.554E-02
66.ขาดการประชาสัมพันธ์ผลงาน	.149	.526	4.070E-02
67.ผลงานวิจัยไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	-.110	.430	4.581E-02
68.การประชาสัมพันธ์ผลงาน	.584	.186	-4.87E-02
69.การให้รางวัลการเผยแพร่ผลงาน	.592	.200	6.364E-03
70.สร้างกลไกความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคณะ/หน่วยงาน/นักวิจัยกับชุมชน/เอกชน/สังคม	.732	.223	8.471E-02
71.มีข้อมูลทุกองค์ประกอบของระบบสารสนเทศการวิจัย	.607	-1.78E-03	9.834E-02
72.มีระบบสืบค้นข้อมูลภายนอกเช่น อินเทอร์เน็ต	.299	-2.79E-02	-.385
73.มีแหล่งข้อมูลเพียงพอต่อความต้องการ	.506	-.156	-.171
74.มีผู้จัดการ/ประชาสัมพันธ์ระบบ สามารถให้คำแนะนำตลอดเวลา	.160	-2.98E-02	.131
75.มีระบบสารสนเทศที่สามารถใช้งานได้จริง	.578	-7.23E-02	1.839E-02
76.มีห้องปฏิบัติการวิจัยในคณะ หรือหน่วยงานที่สามารถสืบค้นข้อมูล (Mannual,Electronic)	.587	4.074E-02	-4.28E-02
77.มีผู้ใช้ประโยชน์ระบบสารสนเทศวิจัยเชิง Electronic/walk in	.320	-.142	.475
78.ไม่มีฐานข้อมูลสืบค้น	-.156	.545	-.121
79.ไม่มีห้องสำหรับใช้ปฏิบัติการวิจัยโดยเฉพาะ	5.482E-02	.351	5.915E-02
80.ไม่มีการสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล เช่น ไม่มีคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ	-.100	.459	-.186
81.มีผู้จัดการระบบ/จัดตั้งหน่วยรับผิดชอบของสารสนเทศโดยเฉพาะ	.488	3.531E-02	.142
82.จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ (Computer, Hardware,Software)	.460	-.124	-3.91E-02
83.จัดอบรม/ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ	.592	2.853E-02	8.026E-02
84.ประชาสัมพันธ์/สร้างความเข้าใจ	.623	-.158	6.897E-02
85.มีการทำวิจัยร่วมกับสถาบันอื่น (ภายในมหาวิทยาลัย ภายในประเทศและต่างประเทศ)	.694	-3.99E-02	.134
86.มีการเชื่อมโยงระบบข้อมูลของเครือข่าย	.754	-.145	.254
87.มีการประชุมวิชาการร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ	.676	-.157	.349
88.มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร (ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร บุคลากร)	.685	-.164	.347
89.มี MOU กับสถาบันอื่น	.575	3.686E-03	.298
90.มีการจัดประชุมวิชาการร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ	.606	-5.47E-02	.506
91.มีการแลกเปลี่ยนนักวิจัย	.640	-3.33E-02	.463
92.มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการวิจัยและมีการทำวิจัยร่วมกัน	.633	-7.15E-02	.490
93.ต่างคนต่างทำไม่สนใจผู้อื่น	-1.01E-02	.749	-.162
94.ไม่มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร	-.110	.710	3.389E-02
95.ขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในทางวิชาการ	1.669E-02	.713	.274
96.ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับคณะ	-.252	.695	.366
97.ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับภาค/หัวหน้า	-.283	.615	.459
98.มีทัศนคติที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	.501	1.268E-02	-.176
99.มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร	.672	3.292E-03	-4.15E-02
100.มีการประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอก	.682	4.997E-02	-2.34E-02
101.บุคลากรมีความกระตือรือร้นและสนใจในการทำวิจัย	.664	-2.12E-02	1.391E-02

Extraction Method: Principal Component Analysis.

a. 3 components extracted.

เมื่อแบ่งข้อมูลออกเป็น 3 องค์ประกอบแล้ว ผู้วิจัยได้จัดเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวม รวมทั้งเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสามองค์ประกอบได้ดังนี้

องค์ประกอบที่หนึ่ง ประเด็นที่เป็นจุดแข็งของกลไกการพัฒนาการบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย ได้แก่ การมีทุนสนับสนุนสำหรับนักวิจัยใหม่ มีจำนวนเงินทุนวิจัยที่จัดสรรให้แก่นักวิจัยเพิ่มขึ้นทั้งจากแหล่งทุนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ประเด็นที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือการจัดเวทีเสวนาให้นักวิจัย User Keyman และ Stakeholderได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อด้อยของการทำงานวิจัยในปัจจุบันคือ ต่างคนต่างทำงานวิจัยไม่สนใจผู้อื่น ขาดนักวิจัยที่ปรึกษา ขาดนักวิจัยพี่เลี้ยง

องค์ประกอบที่สอง ได้แก่การพัฒนานักวิจัยประเด็นที่เป็นจุดแข็งคือผู้บริหารระดับภาค/หัวหน้าภาคให้การสนับสนุน มหาวิทยาลัยมีการจัดสรรและให้ภาระงาน (load units) ด้านการวิจัยที่ชัดเจนแต่ขณะเดียวกันอุปสรรคเรื่องการพัฒนานักวิจัยก็คือ การที่นักวิจัยมีภาระงานอื่นมากจนไม่มีเวลาทำวิจัย ขาดการแลกเปลี่ยนนักวิจัย การแลกเปลี่ยนข้อมูลวิจัยร่วมกันระหว่างนักวิจัยยังมีน้อย

องค์ประกอบที่สาม สิ่งที่เร่งดำเนินเรื่องการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชน คือ การแลกเปลี่ยนทรัพยากร (ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร บุคลากร) การประชุมวิชาการร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ การทำงานวิจัยเป็นทีมเป็นการสร้างเครือข่ายเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในสังคม

รายละเอียดรายการและประเด็นของการวิเคราะห์ประกอบด้วยกลุ่มประเด็นที่ประเมินจากความเป็นจริงที่มีอยู่ และสิ่งที่คาดหวังโดยนักวิจัยและผู้บริหารการวิจัย ทั้งสองกลุ่มจะนำมาวิเคราะห์พร้อมกันจนได้เป็นสามองค์ประกอบใหญ่ แต่ในแต่ละองค์ประกอบนี้จะมีมิติย่อยๆที่ทับซ้อนระหว่างกันด้วยในลักษณะความสัมพันธ์แบบแมตริกซ์ ดังต่อไปนี้

การจัดกลุ่มข้อรายการตามข้อมูลความเป็นจริง

ระบบที่ 1 กลไกการพัฒนาการบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย

ประเด็นข้อรายการเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก	Mean
1. จัดเวทีเสวนาให้นักวิจัย User Keyman, Syakeholderได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้	2.529
2. ต่างคนต่างทำไม่สนใจผู้อื่น	2.602
3. ขาดนักวิจัยที่ปรึกษา / นักวิจัยพี่เลี้ยง	2.668
4. ไม่มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร	2.738
5. ผู้รับผิดชอบจัดทำระบบสารสนเทศไม่มีเวลาในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย	2.759
6. มีการช่วยเหลือนักวิจัยในการแสวงหาแหล่งทุน	2.768
7. มีแหล่งข้อมูลเพียงพอต่อความต้องการ	2.777
8. การส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชน / เอกชน / สังคม	2.792
9. ขาดระบบสารสนเทศ	2.800
10. อุปกรณ์ เครื่องมือการทำวิจัยไม่พร้อม ไม่มีแรงจูงใจให้ทำงาน	2.816
11. จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ (Computer, Hardware, Software)	2.842
12. จำนวนผลงานวิจัยตีพิมพ์เพิ่มขึ้น	2.851
13. มีกฎเกณฑ์ /ระเบียบที่เข้มงวดเกินไป	2.855
14. การเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน / องค์กรชุมชน	2.884
15. การประชาสัมพันธ์ผลงาน	2.912
16. สร้างกลไกความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคณะ / หน่วยงาน / นักวิจัยกับชุมชน/เอกชน/สังคม	2.933
17. ไม่มีห้องสำหรับปฏิบัติการวิจัยโดยเฉพาะ	2.960
18. ผลงานวิจัยไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	2.987
19. การให้รางวัลการเผยแพร่ผลงาน	3.000
20. ขาดเป้าหมาย / ทิศทางที่ชัดเจน	3.031
21. ไม่มีฐานข้อมูลสืบค้น	3.084
22. จำนวนข้อเสนอโครงการวิจัยเพิ่มขึ้น	3.092
23. จำนวนเงินทุนวิจัยที่จัดสรรให้แก่นักวิจัยเพิ่มขึ้น	3.281
24. ไม่มีการสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล เช่น ไม่มีคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ	3.308
25. มีทุนสนับสนุนสำหรับนักวิจัยใหม่	3.665
เฉลี่ย	**2.917**

ระบบที่ 2 การพัฒนานักวิจัย

ประเด็นข้อรายการเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก	Mean
1. มีการแลกเปลี่ยนนักวิจัย	2.115
2. นักวิจัยมีภาระงานอื่นมากจนไม่มีเวลาทำวิจัย	2.310
3. มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการวิจัยและมีการทำวิจัยร่วมกัน	2.375
4. มีการทำวิจัยร่วมกับสถาบันอื่น (ภายในมหาวิทยาลัย ภายในประเทศ และต่างประเทศ)	2.469
5.มีนักวิจัยพี่เลี้ยง /ที่ปรึกษา	2.470
6. มีข้อมูลทุกองค์ประกอบของระบบสารสนเทศการวิจัย	2.515
7. มีห้องปฏิบัติการวิจัยในคณะ หรือหน่วยงานที่สามารถสืบค้นข้อมูลได้ (Mannual, Electronic)	2.531
8. มีผู้จัดการระบบ/ จัดตั้งหน่วยรับผิดชอบของสารสนเทศโดยเฉพาะ	2.579
9. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยแก่ชุมชนโดยวิธีการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	2.605
10. มีระบบสารสนเทศที่สามารถใช้งานได้จริง	2.717
11. จัดอบรม / ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ	2.726
12. จำนวนแหล่งทุนเพิ่มขึ้น	2.807
13. การเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน / องค์กรชุมชน	2.811
14. ขาดการประชาสัมพันธ์ผลงาน	2.838
15. มอบหมายผู้รับผิดชอบทำงานเต็มเวลาและทำหน้าที่ในการจัดหาแหล่งทุนให้นักวิจัยที่มีหัวข้อวิจัย	2.850
16. ระบบสารสนเทศที่รวดเร็วและมีการปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัย	2.903
17. จำนวนข้อเสนอโครงการวิจัยเพิ่มขึ้น	2.917
18. มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร	2.938
19. มีจำนวนผลงานตีพิมพ์เผยแพร่มากขึ้น	2.956
20. มีการจัดระบบสารสนเทศข้อมูลแหล่งทุนวิจัย	2.961
21. ระบบ / เครือข่ายในการเข้าถึงแหล่งทุน	2.982
22. บุคลากรมีความกระตือรือร้นและสนใจในการทำวิจัย	3.057
23. มีการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน / วัสดุอุปกรณ์	3.209
24. มีทัศนคติที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.233
25. มีระบบสืบค้นข้อมูลภายนอกเช่น อินเทอร์เน็ต	3.237
26. มีจุดมุ่งหมาย / เพื่อเป้าหมายชัดเจน	3.243

27. มีวิธีการให้ทุนวิจัย / ระเบียบ/วิธีการจัดสรรทุนวิจัยอย่างเหมาะสม	3.303
28. มีการจัดสรร /ให้ภาระงาน(Load)ด้านการวิจัยชัดเจน	3.343
29. ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับภาค / หัวหน้า	3.345
เฉลี่ย	**2.923**

ระบบที่ 3 การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในสังคม

ประเด็นข้อรายการเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก	Mean
1. มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร (ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร บุคลากร)	2.268
2. มีการประชุมวิชาการร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ	2.360
3. มีการเชื่อมโยงระบบข้อมูลของเครือข่าย	2.382
4. มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เพิ่มขึ้น	2.382
5. มีการจัดประชุมวิชาการร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ	2.398
6. มีผู้จัดการ / ประชาสัมพันธ์ระบบ สามารถให้คำแนะนำตลอดเวลา	2.410
7. ระบบ E-journal (เผยแพร่งานวิจัยบนอินเทอร์เน็ต)	2.447
8. มีผู้ใช้ประโยชน์ระบบสารสนเทศวิจัยเชิง Electronic / walk in	2.460
9. ระบบ E-journal	2.467
10. มี MOU กับสถาบันอื่น	2.578
11. ประชาสัมพันธ์ / สร้างความเข้าใจ	2.605
12. มีระบบ / การประชาสัมพันธ์เชิงรุก	2.654
13. การส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชน / เอกชน / สังคม	2.680
14. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน	2.693
15. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน	2.729
16. มีระบบสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งทุนที่ทันสมัย	2.825
17. ผลงานได้รับรางวัล / ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง / ได้รับทุนอย่างต่อเนื่อง	2.833
18. มีการประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอก	2.895
19. มีจำนวนเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก	2.899
20. จำนวนผลงานวิจัยมีการนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น	2.917
21. มีการสนับสนุนให้นักวิจัยไปอบรม / ทำวิจัยในสถาบันอื่น	2.965
22. มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชน / สังคมเพิ่มขึ้น	2.974

23. ขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในทางวิชาการ	3.022
24. นักวิจัยได้รับการยอมรับจากภายนอกเพิ่มขึ้น	3.062
25. จำนวนนักวิจัยที่เพิ่มขึ้น	3.070
26. งบประมาณ เงินทุนสนับสนุนนักวิจัยไม่เพียงพอ	3.123
27. ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับคณะ	3.289
28. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยแก่ชุมชน	3.484
เฉลี่ย	**2.745**

สรุปค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 ระบบตามข้อมูลความเป็นจริง

ระบบที่ 1 การพัฒนานักวิจัย	2.923
ระบบที่ 2 กลไกการพัฒนาการบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย	2.917
ระบบที่ 3 การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในสังคม	2.745
เฉลี่ย	**2.862**

จะเห็นได้ว่าเมื่อนำค่าเฉลี่ยองค์ประกอบทั้งสามด้านมาเปรียบเทียบกัน องค์ประกอบที่ได้ความพึงพอใจน้อยที่สุดก็คือการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในสังคม (2.745) รองลงมาก็คือกลไกการพัฒนาการบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย (2.917) สุดท้ายก็คือระบบการพัฒนานักวิจัย (2.923) แนวทางที่จะต้องพิจารณาก็คือ การพัฒนากลยุทธ์จะเริ่มจากการแก้จุดที่อ่อนที่สุดก็คือระบบการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในสังคม ตามมาด้วยการพัฒนากลไกการพัฒนาและการบริหารงานวิจัย และการพัฒนานักวิจัย

การจัดกลุ่มข้อรายการตามข้อมูลความคาดหวัง

<u>ระบบที่ 1 กลไกการพัฒนาการบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย</u>

ประเด็นข้อรายการเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก	Mean
1. การให้นักวิจัยมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง / นโยบายการวิจัย	4.000
2. การจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและเหมาะสม	4.088
3. ระบบการพัฒนา / สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัยดำเนินงานวิจัยเช่น การได้รับรางวัล	4.128
4. สร้างระบบพี่เลี้ยง / ที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ	4.181
5. ผู้บริหารงานวิจัยที่มีความสามารถ / มีความมุ่งมั่น	4.212
6. สร้างกลไกสนับสนุนการนำผลงานวิจัยไปเผยแพร่	4.230

เฉลี่ย	**4.140**

ระบบที่ 2 การพัฒนานักวิจัย

ประเด็นข้อรายการเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก	Mean
1. มีระบบนักศึกษาช่วยสอนและระบบผู้ช่วยวิจัย	3.879
2. การจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือที่เพียงพอตามความต้องการของนักวิจัย	4.035
3. มีการสนับสนุนทุนให้นักวิจัยไปอบรม / ทำวิจัยในสถาบันอื่น	4.119
4. มีการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน / วัสดุอุปกรณ์	4.194
5. มีการจัดสรร/ ให้ภาระงาน(Load) ด้านวิจัยชัดเจน	4.291
6. มีทุนสนับสนุนสำหรับนักวิจัยใหม่	4.317
เฉลี่ย	**4.139**

ระบบที่ 3 การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในสังคม

ประเด็นข้อรายการเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก	Mean
1. มีระบบ / การประชาสัมพันธ์เชิงรุก	3.577
2. การช่วยเหลือนักวิจัยในการแสวงหาแหล่งทุน	3.586
3. การจัดระบบสารสนเทศข้อมูลแหล่งทุนวิจัย	3.676
4. ระเบียบ ประกาศ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ทุนวิจัย / วิธีการจัดสรรทุนวิจัย	3.747
5. การจัดภาระงาน (Load) เวลาให้นักวิจัยเพียงพอ	4.123
6. มีนักวิจัยพี่เลี้ยง / ที่ปรึกษา	4.295
7. มีจุดมุ่งหมาย / เป้าหมายชัดเจน	4.308
เฉลี่ย	**3.902**

สรุปค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 ระบบตามข้อมูลความคาดหวัง

ระบบที่ 1 กลไกการพัฒนาการบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย	4.140
ระบบที่ 2 การพัฒนานักวิจัย	4.139
ระบบที่ 3 การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในสังคม	3.902
เฉลี่ย	**4.060**

ดังที่กล่าวไปแล้วว่าทั้งสามกลุ่มองค์ประกอบซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละรายการที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ส่วนใหญ่จะตรงกันกับการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายในโดยวิธีสนทนากลุ่มในแบบ SWOT Analysis แต่ก็มีบางประเด็นข้อรายการหรือตัวชี้วัดตรงกันกับการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายนอก ตามตารางการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายนอกโดยวิธีสนทนากลุ่ม SWOT Analysis การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดกลุ่มองค์ประกอบหรือปัจจัยที่คล้ายคลึงกันแบบ Factor Analysis ทำให้ข้อมูลกลายเป็น 3 กลุ่มใหญ่เพื่อดูว่าประเด็นใดบ้างที่มีน้ำหนักใกล้เคียงกันและเข้ารวมกันเป็นกลุ่ม ในขั้นนี้ผู้วิจัยจัดทำการวิเคราะห์ใน 2 แบบ คือ ประการแรก สรุปจากค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถามจำนวน 23 ข้อ ข้อคำถามนี้เป็นหัวข้อย่อยในแต่ละองค์ประกอบในแบบสอบถามที่มี 5 ตัวประกอบใหญ่ (แบบสอบถาม มีคำถามรวม 101 ข้อ ทั้งหมดแยกย่อยรวมกันเป็นหัวข้อ 23 หัวข้อและประกอบกันเป็น 5 องค์ประกอบ) ทั้งนี้ผู้ทำการศึกษาวิจัยได้กำหนดรหัสสำหรับการประเมินผล การจัดกลุ่มปัจจัยหรือองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกัน 3 กลุ่มพบว่าทั้งค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถามจำนวน 23 ข้อ และประเด็นข้อรายการจำนวน 101 ข้อ มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือข้อคำถามที่รวมกันอยู่ในแต่ละกลุ่มมีลักษณะเช่นเดียวกับประเด็นข้อรายการที่รวมตัวอยู่ในแต่ละกลุ่มเช่นกัน

ประเด็นข้อคำถามจำนวน 23 ข้อ ดังนี้

<u>องค์ประกอบที่ 1 ระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัย</u>

1. คณะหรือหน่วยงานมีระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่ดำเนินการอยู่
2. คณะหรือหน่วยงานควรมีระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่พึงประสงค์
3. คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่คิดว่าเหมาะสม
4. คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อนข้อบกพร่องหรือความขัดแย้งของระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่ดำเนินการอยู่
5. ปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการพัฒนานักวิจัยที่พึงประสงค์

<u>องค์ประกอบที่ 2 ระบบการจัดหา / จัดการแหล่งทุน</u>

6. คณะหรือหน่วยงานมีระบบการจัดหา / จัดการแหล่งทุนที่ดำเนินการอยู่
7. คณะหรือหน่วยงานควรมีระบบการจัดหา / จัดการแหล่งทุนที่พึงประสงค์
8. คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบการจัดหา / จัดการแหล่งทุนที่คิดว่าเหมาะสม
9. คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่อง หรือความขัดแย้งของระบบที่ดำเนินการอยู่
10. คณะหรือหน่วยงานมีปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการจัดหา / จัดการแหล่งทุนที่พึงประสงค์

<u>องค์ประกอบที่ 3 ระบบการเผยแพร่ / ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย</u>

11. คณะหรือหน่วยงานมีการเผยแพร่ / ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยในปัจจุบัน
12. คณะหรือหน่วยงานมีการเผยแพร่/ ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยที่พึงประสงค์
13. คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จในการเผยแพร่งานวิจัยที่คิดว่าเหมาะสม
14. คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่องหรือความขัดแย้งของระบบที่ดำเนินการอยู่
15. คณะหรือหน่วยงานมีปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการเผยแพร่/ ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยที่พึงประสงค์

<u>องค์ประกอบที่ 4 ระบบสารสนเทศการวิจัย</u>

16. คณะหรือหน่วยงานมีระบบสารสนเทศการวิจัยในปัจจุบัน
17. คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จที่คิดว่าเหมาะสม
18. คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่อง หรือความขัดแย้งของระบบที่ดำเนินการอยู่
19. คณะหรือหน่วยงานมีปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบสารสนเทศการวิจัยที่พึงประสงค์

<u>องค์ประกอบที่ 5 การสร้างเครือข่ายระบบการวิจัยภายในและภายนอกคณะหรือหน่วยงาน</u>

20. คณะหรือหน่วยงานมีระบบการสร้างเครือข่ายที่คณะดำเนินการอยู่
21. คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จที่คิดว่าเหมาะสม
22. คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่อง หรือความขัดแย้งของระบบที่ดำเนินการอยู่
23. คณะหรือหน่วยงานมีปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของการสร้างเครือข่ายที่พึงประสงค์

จากนั้นประเด็นข้อคำถามที่จัดกลุ่มใหม่จากการวิเคราะห์ทางสถิติถูกยุบกลายเป็น 3 กลุ่ม ทั้งนี้จะคงไว้ซึ่งหมายเลขข้อเดิมเพื่อผู้อ่านได้ทราบว่าแต่ละประเด็นข้อคำถามนั้นมาจากองค์ประกอบใดบ้าง

กลุ่มที่ 1

1. คณะหรือหน่วยงานมีระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่ดำเนินการอยู่

3. คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่คิดว่าเหมาะสม

6. คณะหรือหน่วยงานมีระบบการจัดหา / จัดการแหล่งทุนที่ดำเนินการอยู่

8. คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบการจัดหา / จัดการแหล่งทุนที่คิดว่าเหมาะสม

12. คณะหรือหน่วยงานมีการเผยแพร่/ ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยที่พึงประสงค์

13. คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จในการเผยแพร่งานวิจัยที่คิดว่าเหมาะสม

15. คณะหรือหน่วยงานมีปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการเผยแพร่/ ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยที่พึงประสงค์

16. คณะหรือหน่วยงานมีระบบสารสนเทศการวิจัยในปัจจุบัน

17. คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จที่คิดว่าเหมาะสม

19. คณะหรือหน่วยงานมีปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบสารสนเทศการวิจัยที่พึงประสงค์

20. คณะหรือหน่วยงานมีระบบการสร้างเครือข่ายที่คณะดำเนินการอยู่

21. คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จที่คิดว่าเหมาะสม

23. คณะหรือหน่วยงานมีปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของการสร้างเครือข่ายที่พึงประสงค์

กลุ่มที่ 2

2. คณะหรือหน่วยงานควรมีระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่พึงประสงค์

4. คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อนข้อบกพร่องหรือความขัดแย้งของระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่ดำเนินการอยู่

5. ปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการพัฒนานักวิจัยที่พึงประสงค์

7. คณะหรือหน่วยงานควรมีระบบการจัดหา / จัดการแหล่งทุนที่พึงประสงค์

9. คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่อง หรือความขัดแย้งของระบบที่ดำเนินการอยู่

14. คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่องหรือความขัดแย้งของระบบที่ดำเนินการอยู่

18. คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่อง หรือความขัดแย้งของระบบที่ดำเนินการอยู่

22. คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่อง หรือความขัดแย้งของระบบที่ดำเนินการอยู่

กลุ่มที่ 3

10. คณะหรือหน่วยงานมีปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการจัดหา / จัดการแหล่งทุนที่พึงประสงค์

11. คณะหรือหน่วยงานมีการเผยแพร่ / ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยในปัจจุบัน

จะเห็นได้ว่าเมื่อดูเนื้อหาของกลุ่มองค์ประกอบทั้งสาม มีลักษณะร่วมที่เป็นมิติพื้นฐานขององค์ประกอบทั้งสามในแต่ละองค์ประกอบ ยิ่งเมื่อทำการศึกษาประเด็นคำถามและประเด็นข้อรายการทั้ง 3 กลุ่ม เราพบว่ามีประเด็นเด่นชัดหลายประการที่สามารถนำมาสร้างเป็นรูปแบบการบริหารงานวิจัยที่เหมาะสมสำหรับมหาวิทยาลัยสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ กำหนดชื่อระบบการบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย 3 ระบบ ดังนี้

กลุ่มตัวประกอบที่ 1 คือ ระบบกลไกการพัฒนาการบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวประกอบที่ 2 คือ ระบบการพัฒนานักวิจัย

กลุ่มตัวประกอบที่ 3 คือ ระบบการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในสังคม

ประเด็นข้อรายการ

รายการ	ข้อรายการที่จัดกลุ่มใหม่
คณะหรือหน่วยงานมีระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่ดำเนินการอยู่ 1.มีจุดมุ่งหมาย/เพื่อเป้าหมายชัดเจน 2. มีนักวิจัยพี่เลี้ยง / ที่ปรึกษา 3. มีการสนับสนุนทุนให้นักวิจัยไปอบรม/ทำวิจัยในสถาบันอื่น 4.มีทุนสนับสนุนสำหรับนักวิจัยใหม่ 5.มีการจัดสรร / ให้ภาระงาน(Load)ด้านการวิจัยชัดเจน 6.มีการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน/วัสดุอุปกรณ์	**<u>กลุ่มที่ 1</u>** 1. มีจดมุ่งหมาย / เพื่อเป้าหมายชัดเจน 2. มีนักวิจัยพี่เลี้ยง / ที่ปรึกษา 3. มีการสนับสนุนทุนให้นักวิจัยไปอบรม/ทำวิจัยในสถาบันอื่น 4.มีทุนสนับสนุนสำหรับนักวิจัยใหม่ 5.มีการจัดสรร / ให้ภาระงาน(Load)ด้านการวิจัยชัดเจน 6.มีการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน/วัสดุอุปกรณ์ 13. จำนวนเงินทุนวิจัยที่จัดสรรให้แก่นักวิจัยเพิ่มขึ้น
คณะหรือหน่วยงานควรมีระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่พึงประสงค์ 7.มีจุดมุ่งหมาย / เป้าหมายชัดเจน 8.มีนักวิจัยพี่เลี้ยง / ที่ปรึกษา 9.มีการสนับสนุนทุนให้นักวิจัยไปอบรม/ทำวิจัยในสถาบันอื่น 10.มีทุนสนับสนุนสำหรับนักวิจัยใหม่ 11.มีการจัดสรร/ ให้ภาระงาน(Load)ด้านวิจัยชัดเจน 12.มีการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน/วัสดุอุปกรณ์	14. จำนวนนักวิจัยที่เพิ่มขึ้น 15. จำนวนข้อเสนอโครงการวิจัยที่เพิ่มขึ้น 16. จำนวนผลงานวิจัยตีพิมพ์เพิ่มขึ้น 17. จำนวนผลงานวิจัยมีการนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น 18. นักวิจัยได้รับการยอมรับจากภายนอกเพิ่มขึ้น 34. มีการจัดระบบสารสนเทศระบบข้อมูลแหล่งทุนวิจัย 35. มีวิธีการให้ทุนวิจัย/ระเบียบ/วิธีการจัดสรรทุนวิจัยอย่างเหมาะสม 36. มีการช่วยเหลือนักวิจัยในการแสวงหาแหล่งทุน
คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่คิดว่าเหมาะสม 13.จำนวนเงินทุนวิจัยที่จัดสรรให้แก่นักวิจัยเพิ่มขึ้น 14.จำนวนนักวิจัยที่เพิ่มขึ้น 15.จำนวนข้อเสนอโครงการวิจัยที่เพิ่มขึ้น	37. มีระบบ/ การประชาสัมพันธ์เชิงรุก 42. มีระบบสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งทุนที่ทันสมัย 43. จำนวนข้อเสนอโครงการวิจัยเพิ่มขึ้น 44. จำนวนเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกเพิ่มขึ้น 45. จำนวนแหล่งทุนเพิ่มขึ้น

16.จำนวนผลงานวิจัยตีพิมพ์เพิ่มขึ้น 17.จำนวนผลงานวิจัยมีการนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น 18.นักวิจัยได้รับการยอมรับจากภายนอกเพิ่มขึ้น	51. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยแก่ชุมชนโดยวิธีวิจัยการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม 52. ระบบE-journal (เผยแพร่ผลงานวิจัยบนอินเตอร์เน็ต) 53. การเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน / องค์กร / ชุมชน
คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่อง หรือความขัดแย้งของระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัยที่ดำเนินการอยู่ 19.ขาดเป้าหมาย / ทิศทางที่ชัดเจน 20.ขาดนักวิจัยที่ปรึกษา / นักวิจัยพี่เลี้ยง 21.งบประมาณ เงินทุนสนับสนุนนักวิจัยไม่เพียงพอ 22.นักวิจัยมีภาระอื่นมากจนไม่มีเวลาทำวิจัย 23.อุปกรณ์ เครื่องมือการทำวิจัยไม่พร้อม ไม่มีแรงจูงใจให้ทำงาน 24.มีกฎเกณฑ์ / ระเบียบที่เข้มงวดเกินไป	54. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน 57. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยแก่ชุมชน 58. ระบบ E-journal 59. การเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน / องค์กรชุมชน 60. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน 61. การส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชน/เอกชน/สังคม 62. มีจำนวนผลงานตีพิมพ์เผยแพร่มากขึ้น 63. มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เพิ่มขึ้น 64. มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชน / สังคมเพิ่มขึ้น
ปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการพัฒนานักวิจัยที่พึงประสงค์ 25.การจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและเหมาะสม 26.การจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือที่เพียงพอตามความต้องการของนักวิจัย 27.มีระบบนักศึกษาช่วยสอนและระบบผู้ช่วยวิจัย 28.การให้นักวิจัยมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง/นโยบายการวิจัย 29.สร้างระบบพี่เลี้ยง/ที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ 30.การจัดภาระงาน (Load) เวลาให้นักวิจัยเพียงพอ 31.ผู้บริหารงานวิจัยที่มีความสามารถ / มีความมุ่งมั่น 32.สร้างกลไกสนับสนุนการนำผลงานวิจัยไปเผยแพร่ และใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ	65. ผลงานได้รับรางวัล/ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง/ได้รับทุนอย่างต่อเนื่อง 68. การประชาสัมพันธ์ผลงาน 69. การให้รางวัลการเผยแพร่ผลงาน 70. สร้างกลไกความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคณะ/หน่วยงาน/นักวิจัยกับชุมชน/เอกชน 71. มีข้อมูลทุกองค์ประกอบของระบบสารสนเทศการวิจัย 73. มีแหล่งข้อมูลเพียงพอต่อความต้องการ 74. มีผู้จัดการ/ประชาสัมพันธ์ระบบ สามารถให้คำแนะนำตลอดเวลา 75. มีระบบสารสนเทศที่สามารถใช้งานได้จริง 76. มีห้องปฏิบัติการวิจัยในคณะ หรือหน่วยงานที่สามารถสืบค้นข้อมูลได้ 81. มีผู้จัดการระบบ/จัดตั้งหน่วยรับผิดชอบของสารสนเทศโดยเฉพาะ 82. จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ (Computer, Hardware,Software)

33.ระบบการพัฒนา / สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัยดำเนินงานวิจัย เช่น การได้รับรางวัล	83. จัดอบรม/ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ 84. ประชาสัมพันธ์ / สร้างความเข้าใจ
คณะหรือหน่วยงานมีระบบการจัดหา/จัดการแหล่งทุนที่ดำเนินการอยู่ 34.มีการจัดระบบสารสนเทศข้อมูลแหล่งทุนวิจัย 35.มีวิธีการให้ทุนวิจัย / ระเบียบ/วิธีการจัดสรรทุนวิจัยอย่างเหมาะสม 36.มีการช่วยเหลือนักวิจัยในการแสวงหาแหล่งทุน 37.มีระบบ / การประชาสัมพันธ์เชิงรุก	85. มีการทำวิจัยร่วมกับสถาบันอื่น ฯ 86. มีการเชื่อมโยงระบบข้อมูลของเครือข่าย 87. มีการประชุมวิชาการร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ 88. มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร(ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร บุคลากร) 89. มี MOU ร่วมกับสถาบันอื่น 90. มีการจัดประชุมวิชาการร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ
คณะหรือหน่วยงานควรมีระบบการจัดหา/จัดการแหล่งทุนที่พึงประสงค์ 38.การจัดระบบสารสนเทศข้อมูลแหล่งทุนวิจัย 39.ระเบียบ ประกาศ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ทุนวิจัย/ วิธีการจัดสรรทุนวิจัย 40.การช่วยเหลือนักวิจัยในการแสวงหาแหล่งทุน 41.มีระบบ / การประชาสัมพันธ์เชิงรุก	91. มีการแลกเปลี่ยนนักวิจัย 92. มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการวิจัยและมีการทำวิจัยร่วมกัน 98. มีทัศนคติที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น 99. มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร 100. มีการประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอก 101. บุคลากรมีความกระตือรือร้นและสนใจในการทำวิจัย
คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบการจัดหา/จัดการแหล่งทุนที่คิดว่าเหมาะสม 42.มีระบบสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งทุนที่ทันสมัย 43.จำนวนข้อเสนอโครงการวิจัยเพิ่มขึ้น 44.จำนวนเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกเพิ่มขึ้น 45.จำนวนแหล่งทุนเพิ่มขึ้น	**<u>กลุ่มที่ 2</u>** 7. มีจุดมุ่งหมาย / เป้าหมายชัดเจน 8. มีนักวิจัยพี่เลี้ยง/ที่ปรึกษา 9. มีการสนับสนุนทุนให้นักวิจัยไปอบรม/ทำวิจัยในสถาบันอื่น 10. มีทุนสนับสนุนสำหรับนักวิจัยใหม่ 11. มีการจัดสรร/ให้ภาระงาน (Load)ด้านการวิจัยชัดเจน
คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่องหรือความขัดแย้งของระบบที่ดำเนินการอยู่ 46.ขาดระบบสารสนเทศ	12. มีการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน / วัสดุอุปกรณ์ 20. ขาดนักวิจัยที่ปรึกษา / นักวิจัยพี่เลี้ยง 21. งบประมาณ เงินทุนสนับสนุนนักวิจัยไม่เพียงพอ

47.ผู้รับผิดชอบจัดทำระบบสารสนเทศไม่มีเวลาในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย **คณะหรือหน่วยงานมีปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการจัดหา/จัดการแหล่งทุนที่พึงประสงค์** 48ระบบสารสนเทศที่รวดเร็วและมีการปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัย 49.มอบหมายผู้รับผิดชอบทำงานเต็มเวลาและทำหน้าที่ในการจัดหาแหล่งทุนให้นักวิจัยที่มีหัวข้อวิจัย 50.ระบบ / เครือข่ายในการเข้าถึงแหล่งทุน	23. อุปกรณ์ เครื่องมือการทำวิจัยไม่พร้อม ไม่มีแรงจูงใจให้ทำงาน 25. การจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและเหมาะสม 26. การจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือที่เพียงพอตามความต้องการของนักวิจัย 27. มีระบบนักศึกษาช่วยสอนและระบบผู้ช่วยวิจัย 28. การให้นักวิจัยมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง/นโยบายการวิจัย 29. สร้างระบบพี่เลี้ยง/ที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ 30. การจัดภาระงาน (Load) เวลาให้นักวิจัยเพียงพอ 31. ผู้บริหารงานวิจัยที่มีความสามารถ/มีความมุ่งมั่น 32. สร้างกลไกสนับสนุนการนำผลงานวิจัยไปเผยแพร่ และการใช้ประโยชน์ฯ
คณะหรือหน่วยงานมีการเผยแพร่/ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยในปัจจุบัน 51.การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยแก่ชุมชนโดยวิธีวิจัยการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม 52.ระบบ E-journal (เผยแพร่งานวิจัยบนอินเทอร์เน็ต) 53.การเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน / องค์กรชุมชน 54.การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการทั้งภาครัฐ และเอกชน 55.จัดเวทีเสวนาให้นักวิจัย User Keyman, Stakeholder ได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้ 56.การส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชน/เอกชน/สังคม	33. ระบบการพัฒนา/สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัยดำเนินงานวิจัย เช่น การได้รับรางวัล 38. การจัดระบบสารสนเทศข้อมูลแหล่งทุนวิจัย 39. ระเบียบ ประกาศ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ทุนวิจัย/วิธีการจัดสรรทุนวิจัย 40. การช่วยเหลือนักวิจัยในการแสวงหาแหล่งทุน 41. มีระบบ/การประชาสัมพันธ์เชิงรุก 46. ขาดระบบสารสนเทศ 66. ขาดการประชาสัมพันธ์ผลงาน 67. ผลงานวิจัยไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง
คณะหรือหน่วยงานมีการเผยแพร่/ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยที่พึงประสงค์ 57.การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยแก่ชุมชน 58.ระบบ E-journal 59.การเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน / องค์กรชุมชน 60.การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการทั้งภาครัฐ และเอกชน	**<u>กลุ่มที่ 3</u>** 19. ขาดเป้าหมาย / ทิศทางที่ชัดเจน 22. นักวิจัยมีภาระงานอื่นมากจนไม่มีเวลาทำวิจัย 24. มีกฎเกณฑ์/ระเบียบที่เข้มงวดเกินไป 47. ผู้รับผิดชอบจัดทำระบบสารสนเทศไม่มีเวลาในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย 48. ระบบสารสนเทศที่รวดเร็วและมีการปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัย

61.การส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชน/เอกชน/สังคม	49. มอบหมายผู้รับผิดชอบทำงานเต็มเวลาและทำหน้าที่ในการจัดหาแหล่งทุนให้นักวิจัยที่มีหัวข้อวิจัย
คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จในการเผยแพร่งานวิจัยที่คิดว่าเหมาะสม 62.มีจำนวนผลงานตีพิมพ์เผยแพร่มากขึ้น 63.มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เพิ่มขึ้น 64.มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชน / สังคมเพิ่มขึ้น 65.ผลงานได้รับรางวัล / ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง / ได้รับทุนอย่างต่อเนื่อง	50. ระบบ / เครือข่ายในการเข้าถึงแหล่งทุน 55. จัดเวทีเสวนาให้นักวิจัย User Keyman, Stakeholderได้พบปะฯ 56. การส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชน/เอกชน/สังคม 72. มีระบบสืบค้นข้อมูลภายนอก เช่น อินเตอร์เน็ต 77. มีผู้ใช้ประโยชน์ระบบสารสนเทศวิจัยเชิง Electronic /walk in 78. ไม่มีฐานข้อมูลสืบค้น
คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่องหรือความขัดแย้งของระบบที่ดำเนินการอยู่ 66.ขาดการประชาสัมพันธ์ผลงาน 67.ผลงานวิจัยไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	79. ไม่มีห้องสำหรับใช้ปฏิบัติการวิจัยโดยเฉพาะ 80. ไม่มีการสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล เช่น ไม่มีคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ 93. ต่างคนต่างทำไม่สนใจผู้อื่น 94. ไม่มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร 95. ขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในทางวิชาการ
คณะหรือหน่วยงานมีปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบการเผยแพร่/ประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยที่พึงประสงค์ 68.การประชาสัมพันธ์ผลงาน 69.การให้รางวัลการเผยแพร่ผลงาน 70.สร้างกลไกความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคณะ / หน่วยงาน / นักวิจัยกับชุมชน /เอกชน/ สังคม	96. ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับคณะ 97. ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับภาค / หัวหน้าภาค
คณะหรือหน่วยงานมีระบบสารสนเทศการวิจัยในปัจจุบัน 71.มีข้อมูลทุกองค์ประกอบของระบบสารสนเทศการวิจัย 72.มีระบบสืบค้นข้อมูลภายนอก เช่น อินเทอร์เน็ต 73.มีแหล่งข้อมูลเพียงพอต่อความต้องการ 74.มีผู้จัดการ / ประชาสัมพันธ์ระบบ สามารถให้คำแนะนำตลอดเวลา	

คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จที่คิดว่าเหมาะสม

75.มีระบบสารสนเทศที่สามารถใช้งานได้จริง

76.มีห้องปฏิบัติการวิจัยในคณะ หรือหน่วยงานที่สามารถสืบค้นข้อมูลได้

(Mannual, Electronic)

77.มีผู้ใช้ประโยชน์ระบบสารสนเทศวิจัยเชิง Electronic / Walk in

คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่องหรือความขัดแย้งของระบบที่ดำเนินการอยู่

78.ไม่มีฐานข้อมูลสืบค้น

79.ไม่มีห้องสำหรับใช้ปฏิบัติการวิจัยโดยเฉพาะ

80.ไม่มีการสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล เช่น ไม่มีคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ

คณะหรือหน่วยงานมีปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของระบบสารสนเทศการวิจัยที่พึงประสงค์

81.มีผู้จัดการระบบ / จัดตั้งหน่วยรับผิดชอบของสารสนเทศโดยเฉพาะ

82.จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ (Computer, Hardware, Software)

83.จัดอบรม/ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ

84.ประชาสัมพันธ์ / สร้างความเข้าใจ

คณะหรือหน่วยงานมีระบบการสร้างเครือข่ายที่คณะดำเนินการอยู่

85.มีการทำวิจัยร่วมกับสถาบันอื่น (ภายในมหาวิทยาลัย ภายในประเทศ และต่างประเทศ)

86.มีการเชื่อมโยงระบบข้อมูลของเครือข่าย

87.มีการประชุมวิชาการร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ

88.มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร (ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร บุคลากร)

คณะหรือหน่วยงานมีตัวชี้วัดความสำเร็จที่คิดว่าเหมาะสม

89.มี MOU กับสถาบันอื่น

90.มีการจัดประชุมวิทยาการร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ

91.มีการแลกเปลี่ยนนักวิจัย

92.มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการวิจัย และมีการทำวิจัยร่วมกัน

คณะหรือหน่วยงานมีจุดอ่อน ข้อบกพร่องหรือความขัดแย้งของระบบที่ดำเนินการอยู่

93.ต่างคนต่างทำไม่สนใจผู้อื่น

94. ไม่มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร

95.ขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในทางวิชาการ

96.ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับคณะ

97.ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับภาค / หัวหน้า

คณะหรือหน่วยงานมีปัจจัยสำคัญและวิธีการที่จะบรรลุสู่เป้าหมายของการสร้างเครือข่ายที่พึงประสงค์

98.มีทัศนคติที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

99.มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร

100.มีการประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอก

101.บุคลากรมีความกระตือรือร้นและสนใจในการทำวิจัย

ง. การวิเคราะห์ตัวแบบ (Model Analysis)

การวิเคราะห์ตารางแมตริกซ์ทำให้เกิดสามองค์ประกอบใหม่ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาตัวแบบเชิงกลยุทธ์ (Strategic Model) ในการพัฒนาการบริหารงานวิจัยดังต่อไปนี้คือ

ระบบที่ 1 กลไกการพัฒนาการบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบที่ 1 กลไกการพัฒนาการบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย สามารถแบ่งเป็น 5 องค์ประกอบใหญ่ ดังนี้

<u>องค์ประกอบที่ 1 ระบบหรือกลไกการพัฒนางานวิจัย</u> การสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามชี้ให้เห็นว่าปัจจุบันคณะหรือหน่วยงานสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีจุดมุ่งหมายและมีเป้าหมายค่อนข้างชัดเจนเกี่ยวกับระบบหรือกลไกการพัฒนานักวิจัย เนื่องมาจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีเป้าหมายที่จะเป็น มหาวิทยาลัยวิจัย (Research University) ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยจึงมีทุนสำหรับนักวิจัยใหม่ค่อนข้างมาก แต่สิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องทบทวนและเร่งดำเนินการคือ การมีนักวิจัยพี่เลี้ยงหรือนักวิจัยที่ปรึกษาสำหรับนักวิจัยใหม่ การสนับสนุนให้นักวิจัยไปอบรมหรือทำวิจัยในสถาบันอื่นเพิ่มขึ้น นอกจากจะเป็นการสร้างเครือข่ายการทำงานวิจัยให้กว้างขึ้นแล้ว ยังเป็นการกระตุ้นให้นักวิจัยกระตือรือร้นที่จะทำงานวิจัยเนื่องจากได้รับประสบการณ์ความรู้ใหม่ๆ จากสถาบันอื่น นักวิจัยก็สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการทำงานวิจัยของตนได้ มหาวิทยาลัยควรมีการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเช่น วัสดุอุปกรณ์ในการทำวิจัย ที่สำคัญคือ ควรมีเกณฑ์ในการจัดสรร/ให้ภาระงาน (Load) ด้านการวิจัยที่ชัดเจน

จากสภาพปัญหาปัจจุบัน ผู้สอนมีความเหลื่อมล้ำและไม่เท่าเทียมกันในการปฏิบัติภาระงานอาทิ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการส่วนหนึ่งยังคงสร้างผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง บางส่วนขาดความต่อเนื่องในการสร้างผลงานทางวิชาการ แต่ได้รับค่าตอบแทนไม่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมนั้น พบว่า สาเหตุสำคัญประการหนึ่ง คือ การขาดเกณฑ์ภาระงานที่จะใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน และเป็นเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีมาตรฐานและเชื่อถือได้ (อรสา ภาววิมล, 2545)

ตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบหรือกลไกการพัฒนางานวิจัยที่สำคัญคือ การที่นักวิจัยได้รับการยอมรับจากภายนอกเพิ่มขึ้น คณะ/หน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยมีจำนวนนักวิจัยเพิ่มขึ้น มีจำนวนผลงานวิจัยตีพิมพ์และมีการนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น นักวิจัยได้รับการจัดสรรทุนวิจัยเพิ่มขึ้น สังเกตว่า ประเด็นที่เป็นตัวชี้วัดเน้นที่ KPIs มีลักษณะเป็นรูปธรรมที่สามารถนับได้ ในส่วนของตัวชี้วัดความสำเร็จนี้ จากการศึกษาพบว่าข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามมีความสอดคล้องกับผลการประชุมเชิงปฏิบัติการและการสนทนากลุ่มย่อย สรุปคือ ทุกคณะมีกลยุทธ์/แผนพัฒนางานวิจัยของคณะโดยจัดสรรทุนให้อาจารย์พัฒนาเรื่องการทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง การผลักดันให้อาจารย์

นำเสนอโครงการวิจัย กำหนดการทำงานวิจัยเป็น KPIsของคณะ ประเด็นต่างๆเหล่านี้ล้วนจะมีส่วนสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยประสบความสำเร็จด้านการพัฒนางานวิจัย

<u>องค์ประกอบที่ 2 ระบบการจัดหา/จัดการแหล่งทุน</u>

การช่วยเหลือนักวิจัยในการแสวงหาแหล่งทุน มหาวิทยาลัยควรมีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจน เช่น มีการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุกเกี่ยวกับการจัดหาทุนสำหรับนักวิจัย จัดทำระบบสารสนเทศข้อมูลแหล่งทุนวิจัย รวมทั้งมีระเบียบวิธีการให้ทุน การจัดสรรทุนวิจัยอย่างเหมาะสม ปัจจัยที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบการจัดหา/จัดการแหล่งทุนที่สำคัญคือ มีจำนวนแหล่งทุนเพิ่มขึ้น ไม่เพียงเท่านั้นยังมีจำนวนเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกเพิ่มขึ้นอีกด้วย ส่งผลให้มีจำนวนข้อเสนอโครงการวิจัยเพิ่มขึ้น รวมทั้งการจัดระบบสารสนเทศเกี่ยวแหล่งทุนที่ทันสมัย

<u>องค์ประกอบที่ 3 การเผยแพร่/และประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย</u>

ปัจจุบันอาจารย์ หรือ นักวิจัยของ มหาวิทยาลัยค่อนข้างมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการทั้งภาครัฐและเอกชนและจำนวนหนึ่งได้เป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน/องค์กรชุมชน ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากสถานการณ์แวดล้อมภายนอก เช่น สถานการณ์ความรุนแรงในภาคใต้ ทำให้มหาวิทยาลัยได้เข้ามีบทบาทในการพัฒนาชุมชนและพื้นที่ มีโอกาสหรือหัวข้อการทำวิจัยเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยควรจัดทำระบบการประชาสัมพันธ์เผยแพร่งานวิจัยให้ชัดเจนและเน้นวิธีปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม และควรจัดทำระบบการเผยแพร่ผลงานวิจัยบนอินเตอร์เน็ต (E-journal) ให้แพร่หลาย การที่ผลงานวิจัยได้รับรางวัล /เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางหรือได้รับทุนอย่างต่อเนื่องนั้นถือว่าเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของคณะ/หน่วยงานในเรื่องการเผยแพร่งานวิจัย อีกทั้งมหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยตีพิมพ์เผยแพร่มากขึ้น การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการนำผลงานวิจัยนั้นๆไปใช้ประโยชน์ในชุมชน /สังคมเพิ่มขึ้น วิธีการที่จะช่วยให้มหาวิทยาลัยมีระบบการเผยแพร่และประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเพิ่มขึ้นที่สำคัญก็คือจะต้องมีการสร้างกลไกความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคณะ/หน่วยงาน/นักวิจัย กับชุมชน / เอกชนและสังคม มีการประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ การให้รางวัลเมื่อมีการเผยแพร่ผลงาน

<u>องค์ประกอบที่ 4 สารสนเทศการวิจัย</u>

การจัดสรรแหล่งสารสนเทศสำหรับการสืบค้นข้อมูลด้านงานวิจัยเป็นสิ่งที่สำคัญ การมีแหล่งข้อมูลเพียงพอต่อความต้องการ มีข้อมูลทุกองค์ประกอบของระบบสารสนเทศการวิจัย มีเจ้าหน้าที่/ผู้จัดการ/ประชาสัมพันธ์ที่สามารถให้คำแนะนำได้ตลอดเวลา ปัจจัยต่างๆเหล่านี้มีส่วนช่วยสนับสนุนให้นักวิจัยปรารถนาที่จะทำงานวิจัยเพิ่มขึ้น สิ่งที่บ่งชี้ว่ามหาวิทยาลัยประสบความสำเร็จในด้านระบบสารสนเทศ คือ การมีระบบสารสนเทศที่สามารถใช้งานได้จริง อีกทั้งมีห้องปฏิบัติการวิจัยในคณะหรือหน่วยงานที่สามารถสืบค้นข้อมูลได้ทั้งแบบ Mannual , Electronic ดังนั้นคณะ/หน่วยงาน

หรือมหาวิทยาลัยควรจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบด้านสารสนเทศโดยเฉพาะ ตั้งผู้จัดการระบบ จัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเช่น คอมพิวเตอร์ จัดอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้เกี่ยวข้อง

<u>องค์ประกอบที่ 5 การสร้างเครือข่ายระบบการวิจัย ภายในและภายนอกคณะหรือหน่วยงานมหาวิทยาลัย</u>

มหาวิทยาลัยมีการทำวิจัยร่วมกับสถาบันอื่น ทั้งภายในมหาวิทยาลัย ภายในประเทศ และต่างประเทศค่อนข้างน้อย ในด้านอื่นๆที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายก็ยังไม่ค่อยมีเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น การเชื่อมโยงระบบข้อมูลของเครือข่าย ยังขาดการประชุมวิชาการร่วมอย่างสม่ำเสมอ การแลกเปลี่ยนทรัพยากรยังมีน้อย เช่น ด้านความรู้ ข้อมูลข่าวสาร หรือแม้แต่การแลกเปลี่ยนบุคลากร ปัจจัยที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จด้านการสร้างเครือข่าย คือ มหาวิทยาลัยมีการจัดประชุมวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลการวิจัยและมีการทำวิจัยร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ มีการแลกเปลี่ยนนักวิจัยและมี MOU กับสถาบันอื่น ทั้งนี้นักวิจัยก็ควรมีทัศนคติที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความกระตือรือร้นและสนใจในการทำวิจัยเพิ่มขึ้น มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ปัจจัยเหล่านี้เป็นวิธีการที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการสร้างเครือข่ายที่พึงประสงค์ได้

ระบบที่ 2 การพัฒนานักวิจัย ประกอบด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบที่ 2 การพัฒนานักวิจัย แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

<u>องค์ประกอบที่ 1 ระบบหรือกลไกการพัฒนางานวิจัย</u>

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับระบบการพัฒนานักวิจัยที่คณะ/หน่วยงานเผชิญอยู่ คือ นักวิจัยมีภาระงานอื่นจนไม่มีเวลาทำวิจัย ขาดนักวิจัยพี่เลี้ยง/นักวิจัยที่ปรึกษา อุปกรณ์ เครื่องมือการทำวิจัยไม่พร้อม ในบางคณะการจัดสรรทุนหรืองบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยยังขาดแคลน นักวิจัยปรารถนาให้มหาวิทยาลัยมีทุนสนับสนุนสำหรับนักวิจัยใหม่ การสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนทุนในการไปอบรมหรือทำวิจัยในสถาบันอื่น รวมทั้งมีเกณฑ์การจัดสรร/ให้ภาระงาน (Load) ด้านวิจัยให้ชัดเจน

เกี่ยวกับเรื่องภาระงานของอาจารย์ จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์ และการเรียนรู้ บทบาทหน้าที่ระหว่างอาจารย์ใหม่ในมหาวิทยาลัยไทย เปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาในบริบทการอุดมศึกษาที่เปลี่ยนไป จากการเปรียบเทียบข้อมูลด้านประสบการณ์ช่วงเริ่มงานของอาจารย์ใหม่ในมหาวิทยาลัยต่างประเทศและมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งของไทย พบว่า อาจารย์ทั้งสองบริบทมีความเห็นตรงกันว่า อุปสรรคที่สำคัญในการบริหารเวลา คืองานเตรียมการสอน และงานบริหาร รวมถึงงานธุรการเสียเวลามาก ทำให้อาจารย์ใหม่ต้องเลื่อนเวลาการทำวิจัยออกไป (อภิภา ปรัชญาพฤทธิ์, 2545)

กลไกการพัฒนานักวิจัยให้บรรลุเป้าหมายต้องเริ่มต้นมาจากนโยบายของคณะ ดังนั้น คณะ/หน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยควรกำหนดเป้าหมาย /จุดมุ่งหมายให้ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินงานวิจัย การประชุมเชิงปฏิบัติการช่วยให้ทราบข้อเท็จจริงเรื่อง จุดแข็ง ข้อบกพร่อง หรือโอกาสในการพัฒนางานวิจัย การศึกษาพบว่าวิธีการที่จะบรรลุเป้าหมายของระบบการพัฒนานักวิจัยที่พึงประสงค์ได้แก่ การให้นักวิจัยมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง/ นโยบายการวิจัยของคณะหรือหน่วยงาน การมีผู้บริหารงานวิจัยที่มีความสามารถ มีความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนเรื่องการพัฒนานักวิจัยเช่นกัน ทั้งนี้ผู้บริหารที่ดีจะช่วยผลักดันและส่งเสริมบุคลากรในหน่วยงานให้มีการพัฒนาและมีการทำงานก้าวหน้าขึ้น ปัจจัยสำคัญอื่นๆเช่น การจัดภาระงานและเวลาให้นักวิจัยอย่างเพียงพอ มีระบบนักศึกษาช่วยสอน และมีผู้ช่วยวิจัย มีระบบพี่เลี้ยงและที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ จัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและเหมาะสม จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็น และเพียงพอต่อความต้องการ มีระบบการพัฒนานักวิจัยที่ชัดเจนเช่น การสร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย โดยการได้รับรางวัล สร้างกลไกสนับสนุนการนำผลงานวิจัยไปเผยแพร่และใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ

<u>องค์ประกอบที่ 2 การจัดหา/จัดการแหล่งทุน</u>

มหาวิทยาลัยมีประกาศ หรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ทุนวิจัยที่ชัดเจน การช่วยเหลือนักวิจัยในการแสวงหาแหล่งทุน เช่น การประชาสัมพันธ์เชิงรุก การจัดระบบสารสนเทศข้อมูลแหล่งทุนวิจัย

<u>องค์ประกอบที่ 3 การเผยแพร่และประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย</u>

มหาวิทยาลัยยังขาดการประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยในวงกว้าง และผลงานวิจัยไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

ระบบที่ 3 การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบที่ 3 การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในสังคม สามารถแบ่งเป็น 5 องค์ประกอบใหญ่ ดังนี้

<u>องค์ประกอบที่ 1 ระบบหรือกลไกการพัฒนางานวิจัย</u>

แม้ว่ามหาวิทยาลัยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาระบบงานวิจัยเพื่อให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย แต่ในเชิงปฏิบัติแล้วยังสวนทางกับนโยบาย นักวิจัยจำนวนมากขาดความเข้าใจเป้าหมายและทิศทางการบริหารระบบงานวิจัยของมหาวิทยาลัย เพราะมีปัจจัยที่ไม่เอื้อต่อการดำเนินงานตามนโยบาย เช่น นักวิจัยมีภาระงานอื่นมากจนไม่มีเวลาทำวิจัย หรือมีกฎเกณฑ์ กฎระเบียบที่เข้มงวดมากจนเกินไป เป็นต้น ปัจจัยต่างๆเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิจัยในหลายๆด้าน ทั้งในด้านการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในสังคม ยกตัวอย่างเช่น นักวิจัยใหม่ขาดความเข้าใจในแผนงาน เมื่อผู้บริหารกำหนดให้ทำงานวิจัยจึงเกิดความรู้สึกว่าถูกบังคับ ทำให้มีอคติและคิดว่าการทำงานวิจัยเป็นภาระ ทำให้นักวิจัยขาดแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ ส่งผลให้ขาดแคลนผลงานวิจัยในเชิงสร้างสรรค์ที่เอื้อประโยชน์ต่อชุมชนอย่างแท้จริง

<u>องค์ประกอบที่ 2 การจัดหา/จัดการแหล่งทุน</u>

มหาวิทยาลัยมีจุดอ่อนเรื่อง ผู้รับผิดชอบจัดทำระบบสารสนเทศไม่มีเวลาในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย ดังนั้นเพื่อเป็นการสนับสนุนให้นักวิจัยได้มีโอกาสสร้างผลงานวิจัยที่มีคุณค่าต่อสังคม คณะ/หน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยควรจัดทำระบบ/เครือข่ายการเข้าถึงแหล่งทุน มอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบทำงานเต็มเวลาและทำหน้าที่ในการจัดหาแหล่งทุนให้กับนักวิจัย รวมทั้งมีระบบการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย

<u>องค์ประกอบที่ 3 การเผยแพร่และประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย</u>

การจัดเวทีเสวนาให้นักวิจัย User Keyman และ Stakeholder ทั้งในภาครัฐและเอกชน ได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นวิธีการกระตุ้น นักวิจัยให้มีความกระตือรือร้นในการทำวิจัยเพราะเห็นถึงผลงานที่ถูกนำไปเผยแพร่และมีการนำไปใช้ประโยชน์ในชุมชนอย่างแท้จริง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆเช่นเจ้าของแหล่งทุน หรือผู้ที่นำผลงานวิจัยไปใช้ก็จะได้รับทราบถึงความเป็นมาและขั้นตอนการดำเนินงานซึ่งกว่าจะเป็นผลงานวิจัยที่สามารถเผยแพร่สู่ชุมชนได้นั้นได้ผ่านขั้นตอน ปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง ทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเห็นความสำคัญของการนำไปใช้ เป็นต้น เวทีเสวนางานวิจัยถือได้ว่าเป็นเวทีงานวิชาการที่มีคุณภาพ โดยทั่วไปผู้จัดจะเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญรวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาร่วมกันอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น นอกจากจะช่วยส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชน /เอกชนและสังคมแล้วนักวิจัยยังอาจได้ประเด็นใหม่ๆที่สามารถนำไปต่อยอดงานวิจัยในอนาคตได้ด้วย

<u>องค์ประกอบที่ 4 สารสนเทศการวิจัย</u>

การจัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ เกี่ยวกับระบบสารสนเทศเป็นการเอื้อให้นักวิจัยมีแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยที่มีประโยชน์ต่อสังคม คณะ/หน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยควรจัดเตรียมเรื่องระบบการสืบค้นข้อมูลจากภายนอก เช่น อินเตอร์เน็ต สิ่งที่จะเป็นตัวชี้วัดว่าระบบนี้ประสบความสำเร็จ คือ มีผู้เข้าไปใช้ประโยชน์จากระบบสารสนเทศวิจัยเชิง Electronic / walk in เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้อุปสรรคสำคัญเกี่ยวกับการเข้าไปสืบค้นข้อมูลงานวิจัยคือ ไม่มีฐานข้อมูลสืบค้น ไม่มีห้องสำหรับใช้ปฏิบัติการวิจัยโดยเฉพาะ ขาดอุปกรณ์ด้านคอมพิวเตอร์

<u>องค์ประกอบที่ 5 การสร้างเครือข่ายระบบการวิจัย ภายในและภายนอกคณะหรือหน่วยงานมหาวิทยาลัย</u>

การสร้างเครือข่ายระบบการวิจัยช่วยในการพัฒนาการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ยกตัวอย่าง โครงการระบบบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัยภูมิภาคฯ ได้มีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับทีมวิจัยสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ทั้งสองสาขามีขั้นตอนการดำเนินงานที่แตกต่างกันแต่ก็มีข้อดีบางประการที่นำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ เช่น วิธีการเผยแพร่ข้อมูลงานวิจัย โดยใช้ IT นำรูปแบบการจัดการฐานข้อมูลเข้ามาเป็นสื่อในการเผยแพร่งานวิจัยในวงกว้าง ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนใน

การสร้างเครือข่ายประสบความสำเร็จ ทั้งนี้นักวิจัยควรมีการยอมรับซึ่งกันและกันในทางวิชาการ มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร อีกทั้งผู้บริหารในระดับภาคและระดับคณะควรให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่